திருப்புகழமிர்தம்

ஆசிரியர்

கிருபானந்தவாரி

ரிதாவி

சித்திரை

நன்றி

எந்தை கந்தவேள் திருவருளால் திருப்புகழமிர்தம் சென்ற விரோதியிருந்து ஆண்டில் முத்திங்கள் இதழாக வெளிவந்து ஒருவாறு முப்பத்தாருவது ஆண்டைக் கடந்தது. இந்த பரிதாபி ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் முதல் முப்பத்து ஏழாவது ஆண்டு தொடங்குகின்றது. இவ்வாண்டும் முத்திங்கள் இதழாகவே வெளிவரும். சென்ற பல ஆண்டுகளாகச் சந்தா நேயர்களாக இருந்து வரும் அன்பர்களுக்கும், சந்தாதரார்களைச் சேர்த்து உதவிய இந்திய, மலேசிய அன்பர்களுக்கும் எமது உளம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். அனைவருக்கும் அறுமுகவன் திருவருள் துணை புரிவதாக.

மானேஜர், திருப்புகழமிர்தம்

ஆண்டுச் சந்தா

இந்தியா	ரூ.	4-00
மற்ற நாடுகள்	ரூ.	6-00

புதிய வெளியீடுகள்

1. விநாயகர்

விநாயகர் வரலாறும், வழிபட்டோர் சரிதங்களும், வழிபடு முறையும், பல துதிப்பாடல்களும் அடங்கியது 64 பக்கங்கள். விலை ஐம்பது காசுகள். தபாற் செலவு ஒரு பிரதிக்கு மட்டும் 20 காசுகள், ஒரு பிரதிக்கு மேல் வேண்டுபவர்கள் பதிவுத் தபாலில் பெற வேண்டும்.

2. கற்புக் கனிகள் (ஐந்தாவது புத்தகம்)

15 சிறுகதைகள் அடங்கியது ரூ. 1-00

3. கற்புக் கனிகள் (ஆருவது புத்தகம்)

14 சிறுகதைகள் அடங்கியது ரூ. 1-00

4. வாரியார் விரிவுரை விருந்து

சிறிதும் ஒய்வு இன்றி நாள்தோறும் ஒரு ஊராகச் சென்று சொற்பொழிவு செய்து தமிழ்ப்பணி செய்துவரும் ஆசிரியரவர்கள், பலகாலும் சிந்தித்த சிந்தனைகளை அவ்வப்பொழுது எழுதி வெளியிட்டனர். அவைகளை யெல்லாம் ஒன்று திரட்டி 'வாரியார் விரிவுரை விருந்து' என்று வானதிப் பதிப்பகத்தார் இப்பொழுது வெளியிட்டுள்ளார்கள், இது அன்பர்களுக்கு மிகவும் பயன்படும். பல நூல்களைப் படித்த பயனை இந்த ஒரு நூலால் பெறுவார்கள். 482 பக்கங்கள்; மிக அழகிய பதிப்பு. விலை ரூ. 6-00 தபாற் செலவு ரூ. 1-40.

மானேஜர், திருப்புகழமிர்தம் காரியாலயம்,

89, சிங்கண்ண செட்டித் தெரு, சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை-2.

உ

முருகா

திருப்புகழமிர்தம்

"குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன் ருள்போற்றுந்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம்"

மலர் 37	பரிதாபி ௵ — சித்திரை ௴ ஏப்ரல், 1972	இதழ் 1

சிதம்பரம்

சிதம்பரம் : இது பஞ்சபூதத் திருத்தலங்களுள் ஆகாயத் தலம். தில்லையின் எல்லையில் அடைந்து தெரிசித்தவர்க்குப் பிறவிப் பிணி இல்லையென்று தொல்லை மறைகள் கூறுகின்றன. சமய குரவர்கள் நால்வரும் பாடியருளிய புனிதத்தலம். திருச்சிற்றம்பலக் கோவை என்ற உயர்ந்த நூல் இத்தலத்துக்கு உரியது.

தில்லை, பெரும்பற்றப் புலியூர், புலியூர், புலிசை, புலீச்சுரம், மன்று, திருச்சிற்றம்பலம் என்னும் பல பெயர்களைப் பெற்றது. பஞ்ச சபைகளில் இது கனக சபை.

திருப்புகழ்

கனக சபைமேவு மெனது குருநாத
கருணை முருகேசப் பெருமாள்காண்
கனக நிறவேத னபய மிடமோது
கரகமல சோதிப் பெருமாள்காண்

வினவு மடியாரை மருவி விளையாடு
விரகு ரசமோகப் பெருமாள்காண்
விதிமுநிவர் தேவ ரருண கிரிநாதர்
விமல சரசோதிப் பெருமாள்காண்

சனகி மணவாளன் மருக னெனவேத
சதமகிழ் குமாரப் பெருமாள்காண்
சரண சிவகாமி இரண குலகாரி
தருமுருக நாமப் பெருமாள்காண்
இனிது வனமேவு மமிர்த குறமாதொ
டியல்பரவு காதற் பெருமாள்காண்
இணையி லிபதோகை மதியின் மகளோடு
மியல்புலியுர் வாழ்பொற் பெருமாளே.

பதவுரை

கனக சபை மேவும்=பொற்சபையில் நடனம் புரிகின்ற, எனது குருநாத=அடியேனுடைய குருநாதராகிய, கருணை முருக ஈச= கருணை நிறைந்த முருகநாத, பெருமாள் காண்=பெருமாள் நீதான், கனக நிற வேதன்=பொன்னிறம் படைத்த பிரமதேவன், அபயம் இட=ஓ என்று ஓலமிடுமாறு, மோது=அவன் தலையில் குட்டிய, கர கமல சோதி தாமரை போன்ற கரத்தையுடைய ஒளி மயமான, பெருமாள் காண்=பெருமாள் நீதான், வினவும் அடியாரை மருவி= தேவரீரை ஆய்ந்து ஓதுகின்ற அடியார்களிடம் பொருந்தி, விளையாடும் அவர்களிடம் ஆடல் புரிகின்ற, விரகு ரசம் மோகம்=ஊக்கமும் சுவையும் ஆசையும் உடைய, பெருமாள் காண்=பெருமாள் நீதான், விதி=பிரமன், முநிவர்=முநிவர்கள், தேவர்=தேவர்கள், அருணகிரிநாதர்=அருணாசலேசுரர், விமல சர சோதி=தூய்மையாய் என் மூச்சுள் விளங்கும் ஒளி ஆகிய எல்லாம், பெருமாள் காண்= பெருமாள் நீதான், சனகி மணவாளன்=ஜானகியின் கணவராகிய ஸ்ரீராமருடைய, மருகன் என=மருமகன் என்று, வேத சதம் மகிழ்= நூற்றுக்கணக்கான வேதங்கள் கூறி மகிழ்கின்ற, குமார=குமார மூர்த்தி, பெருமாள் காண்=பெருமாள் நீதான்; சரண சிவகாமி= அடைக்கலந் தந்து அருள் புரியும் சிவகாமியும், இரண குலகாரி தரு= போர் செய்யும் அவுணர் குலத்தை அழித்தவளும் ஆகிய பார்வதி தேவி பெற்ற, முருக நாம=முருகன் என்னும் திருப்பேரையுடைய, பெருமாள் காண்=பெருமாள் நீதான்; இனிது வனம் மேவும்=சுகமாக வள்ளிமலைக் காட்டில் வாழ்ந்த, அமிர்த குற மாதோடு=இனிய வள்ளியம்மையுடன், இயல் பரவு காதல்=உழுவலன்பு விரிந்த காதல் பூண்ட, பெருமாள் காண்=பெருமாள் நீதான்; இணை இல் இப தோகை=சமானமில்லாத யானையால் வளர்க்கப் பெற்ற மயில் போன்ற, மதியின் மகளோடு=அறிவு நிறைந்த தேவ சேனையுடன், இயல் புலியூர் வாழ்=தகுதியுடைய புலியூரில் வாழ்கின்ற, பொன் பெருமாளே=அழகிய பெருமையிற் சிறந்தவரே!

பொழிப்புரை

பொன்னம்பலத்தில் திருநடனம் புரிகின்றவரும், அடியே னுடைய குருநாதரும், கருணையுடையவரும், முருகப் பெரு மானும் ஆகிய பெருமாள் நீதான்; பொன்னிறம் படைத்த பிரமதேவன் ஓ என்று முறையிட, அவன் தலையில் குட்டி யருளிய தாமரை மலர் போன்ற கரத்தையுடைய பேரொளிப் பிழம்பாகிய பெருமாள் நீதான்; உம்மையே ஆய்ந்து ஓது கின்ற அடியார்களிடம் கலந்து அவர்களிடம் விளையாடுகின்ற ஊக்கமும் இன்பமும் ஆசையும் உடைய பெருமாள் நீதான்; பிர மன், தேவர், சிவபெருமான் அடியேனுடைய உயிர்ப்பு ஆகிய எல்லாவற்றிலும் கலந்து விளங்கும் சோதியான பெருமாள் நீதான்; சீதாபிராட்டியின் கணவராகிய ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய திருமருகன் என்று வேதங்கள் யாவும் புகழ்ந்து கூறி மகிழ் கின்ற குமாரக் கடவுளாகிய பெருமாள் நீ தான்; அடைக்கலம் புகுந்தவரை ஆதரிப்பவரும், போர்புரியும் அசுரர்களை யழிப்ப வருமாகிய உமாதேவியார் ஈன்ற முருகனாகிய பெருமாள் நீ தான்; இனிமையாக வள்ளிமலை வனத்தில் வாழ்ந்த வள்ளி பிராட்டியாகிய அமுதம் போன்ற தேவியுடன் அன்பு முதிர்ந்த காதல் பூண்ட பெருமாள் நீ தான்; நிகரில்லாத ஐராவதத்தால் வளர்க்கப் பெற்ற மயில் போன்ற அறிவு மிகுந்த தெய்வயானை யுடன் தகுதி மிகுந்த சிதம்பரத் தலத்தில் வாழ்கின்ற அழகிய பெருமிதமுடையவரே!

விரிவுரை

இத் திருப்புகழ் வேண்டுகோள் ஒன்றும் இன்றி துதிமய மாக அமைந்தது.

கனகசபை மேவு:—

இறைவன் திருநடனம் புரிகின்ற சபைகள் ஐந்து; இரத் தின சபை—திருவாலங்காடு; கனக சபை—சிதம்பரம்; ரசத சபை—மதுரை; தாமிரசபை—திருநெல்வேலி; சித்திர சபை—திருக்குற்றாலம்.

“கனகசபையில் திருநடனம்புரிகின்ற எனது குருநாதன் கருணை முருகேசன்” என்று அடிகளார் துதிசெய்கின்றார். நடராஜ மூர்த்தியும் முருகவேளும் ஒன்றுதான் என்று கூறு கின்றார்.

ஊகமிற வேத ஊபயமிட மோது கரகமல :—

பிரணவ மொழிக்குப் பொருள் தெரியாது விழித்த பிரம தேவனுடைய தலையில் குட்டிய திருவிளையாடல் கந்தபுராணத் துள் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றது.

"நாலுமுக னுதியரி யோமென அதாரமுறை
யாதபிர மாவைவிழ மோதிபொரு ளோதுகென
நாலுசிர மோடுசிகை தூளிபட தாளமிடும் இளையோனே"
—(வாலவய) திருப்புகழ்.

விளவுமடி யாரை மருவி விளையாடும் :—

அடியார்கள் முருகப் பெருமானை ஞான நூல்கள் மூலம் ஆராய்ந்து அப்பரமனையே ஓதுவார்கள். அவ்வாறு அன்பு நெறியில் ஈடுபட்ட அடியார்கள் இருக்குமிடத்தை முருகப் பெருமான் தேடிச் சென்று அவர்களுடன் குழந்தைபோல் ஓடியாடி விளையாடுவான்.

"மருவு மடியார்கள் மனதில் விளையாடு
மரகத மயூரப் பெருமாள் காண்" —(திருமக)திருப்புகழ்.

மாசிலடியார்கள் வாழ்கின்ற வூர்சென்று
தேடிவிளையாடி யேயங்ங னேநின்று
வாழுமயில் வீரனே செந்தில் வாழ்கின்ற பெருமாளே.
—(மூளும் வினைசேர) திருப்புகழ்.

விரகு ரசமோக :—

விரகு—ஊக்கம்.

"வணிகன்......ஒருநாள்......
வனஞ்சென்று விரகிற்புக்கான்"
—மேருமந்தர புராணம் 342.

விமலசர சோதி :—

சரம்—சுவாசம்.

இறைவன் நம்முள் உயிர்ப்பாய் நின்று அருள்புரி கின்றான்.

"என்னுளே உயிர்ப்பாய் புறம்போந்துபுக்
கென்னுளே நிற்கும் இன்னம்பர் ஈசனே" —அப்பர் 5—21—1.

மலம் இல்லாதவராகவும், உயிர்க்குயிராகியும் ஒளி மய மாகியும் முருகன் நின்று அருள்புரிகின்றான்.

சனகி மணவாளன் மருகனென வேத சதமகிழ் குமார:—

சீதாதேவிக்கு அமைந்த பெருமைகள் அநந்தம்! அவற்றுள் தலையாயது ஜனகருடைய புதல்வி யென்பது. ஜனகர் பரமஞானி. அரசாண்டு கொண்டே பற்றற்றவராக விளங்கினார். சுகருக்கே உபதேசம் புரிந்தார்.

"ஜனக னன்புற்றுப் பெற்றமடப் பெண்"

என்று காஞ்சீபுரம் திருப்புகழில் கூறுகின்றார்.

ஜானகி என்ற பேர் ஜனகராஜ குமாரி என்று பொருள்படும். தத்திதாந்த நாமம்.

"வனைகழலரசர்தம் வண்மை வீக்கிய
சனகர்தம் குலத்தையோ யாதைச் சாற்றுகேன்"

என்று கூறுகின்றார் அநுமார்.

இராகவனுடைய திருமருகன் முருகன் என்று வேதங்கள் வியந்து நயந்து விளம்புகின்றன.

இவ்வாறே இராமேசுரந் திருப்புகழிலும் அருணகிரிநாதர் இயம்புகின்றார்.

"ஓலமிடு தாடகை சுவாகுவள ரேழுமரம்
வாலியொடு நீலிபக னேடொரு விராதனெழு
மோதகட லோடு விறல்ராவண குழாமமரில் பொடியாக

"ஓகைதழல் வாளிவிடு மூரிதநு நேமிவளை
பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காளனவெ
ஓதமறை ராமெசுர மேவுகுமரா அமரர் பெருமாளே"

—(வாலவய) திருப்புகழ்.

சரண சிவகாமி:—

சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அம்பிகை சிவகாமி. சரணடைந்தோரைக் காப்பவள்.

"சென்றுதொழ அருள்சுரக்கும் சிவகாம சுந்தரிதன்
நின்றதிரு நிலை போற்றி" —கோயில் புராணம்.

இரணகுல காரி:—

இரணம்—போர். குல ஹரி என்ற சொல் குலகாரி என வந்தது. போர்புரியும் அவுணர் குலத்தை அழிப்பவள்.

"தருபதி சுரரொடு சருவிய அசுரர்கள்
தடமணி முடிபொடி
தாளும்படி செங்கையில் வாள்வாங்கிய சங்கரி"
—தேவேந்திர சங்க வகுப்பு.

அமிர்த குறமாது :—

அமிர்தம்—மரணத்தைத் தவிர்ப்பது. வள்ளியம்மை அடியார்களின் மரணத்தை யகற்றுபவள்.

"அமுதாசனத்தி குறமடவாள்" —(வலிவாத) திருப்புகழ்

இணையிலிப தோகை மதியின் மகள் :—

இப தோகை—தெய்வயானை. இவர் முத்தி மாது எனப்படும் கிரியா சக்தி. ஆதலால் இணையில்லாதவர் என்றார். அறிவு மிகுந்தவர் என்றும் கூறினார்.

புலியூர் :—

வியாக்கிரபாதர் வழிபட்ட தலம் ஆதலின் சிதம்பரம் புலியூர் எனப் பேர் பெற்றது.

கருத்துரை

சிதம்பரம் மேவிய செவ்வேளே! அகிலமும் நீயே யாகும்.

திருப்புகழ்

கைத்தருண ஜோதி அத்திமுக வேத
கற்பகச கோத்ரப் பெருமாள்காண்
கற்புசிவ காமி நித்யகலி யாணி
கத்தர்குரு நாதப் பெருமாள்காண்
வித்துருப ராம ருக்குமரு கான
வெற்றியயில் பாணிப் பெருமாள்காண்
வெற்புளக டாக முட்குதிர வீசு
வெற்றிமயில் வாகப் பெருமாள்காண்
சித்ரமுக மாறு முத்துமணி மார்பு
திக்கினினி லாதப் பெருமாள்காண்
தித்திமிதி திதொ ஞெத்திவிளை யாடு
சித்திரகு மாரப் பெருமாள்காண்

சுத்தவிர சூரர் பட்டுவிழ வேலை
தொட்டகவி ராஜப் பெருமாள்காண்
துப்புவளி யோடு மப்புலியுர் மேவு
சுத்தசிவ ஞானப் பெருமாளே.

பதவுரை

கை = தும்பிக்கையை யுடையவரும், தருண = இளமை யுடையவரும், ஜோதி = ஒளி மயமானவரும், அத்தி முக = யானை முகமுடையவரும், வேத = வேதப் பொருளானவரும், கற்பக = கற்பகம் போன்றவருமாகிய விநாயகப் பெருமானுடைய, சகோத்ர = சகோதரராகிய, பெருமாள் காண் = பெருமாள் நீதான்; கற்பு சிவகாமி = கற்பு நிறைந்த சிவகாம சுந்தரியும், நித்ய கலியாணி = நித்திய கல்யாணியுமான பார்வதி தேவியின், கத்தர் குருநாதா = தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய குருநாதராகிய, பெருமாள் = பெருமாள் நீதான்; வித்து ரூப = (விந்து ரூபம்) மழைத்துளி பெய்யும் மேக வண்ணராம், ராமருக்கு, மருகு ஆன = ஸ்ரீ ராமருக்கும் மருகராய் விளங்கும், வெற்றி அயில் பாணி = வெற்றிவேலைக் கரத்தில் தாங்கிய, பெருமாள் காண் = பெருமாள் நீதான்; வெற்பு உள கடாகம் உட்க = மலைகளுடன் கூடிய அண்ட கோளகைகள் அஞ்சுகின்ற, திரம் வீசும் = வலிமையுடன் கலாபத்தை வீசும், வெற்றி மயில் வாக = வெற்றி மயிலை வாகனமாக வுடைய, பெருமாள் காண் = பெருமாள் நீதான்; சித்ர முகம் ஆறும் = அழகிய முகங்கள் ஆறும், முத்து மணி மார்பும் முத்துமணி மாலைகள் புரளும் திருமார்பும், திக்கினின் இலாத = எந்தத் திக்கிலும் இல்லாத அழகும் ஒளியும் உடைய, பெருமாள் காண் = பெருமாள் நீதான்; தித்திமிதி தீதென = தித்திமிதி தீதென்று, ஒத்தி விளையாடும் = தாளமிட்டு விளையாடுகின்ற, சித்திர குமார அழகிய குமாரக் கடவுள் என்னும், பெருமாள் காண் = பெருமாள் நீதான்; சுத்த வீர = தூய வீரமூர்த்தியே! சூரர் பட்டு விழ சூராதி யவுணர்கள் அழிந்து விழும்படி, வேலை தொட்ட = வேலாயுதத்தை விடுத்த, கவி ராஜ = கவி ராஜனாகிய, பெருமாள் காண் = பெருமாள் நீதான்; துப்பு வளியோடும் = தூய வள்ளிநாயகியுடனும், அ புலியூர் மேவும் = அந்தப் புலியூர் என்னுந் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, சுத்த சிவ ஞான = சுத்த சிவஞான மூர்த்தியாகிய, பெருமாளே = பெருமையிற் சிறந்தவரே!

பொழிப்புரை

துதிக்கையை யுடையவரும், இளமையானவரும், ஒளி வடிவினரும், யானைமுக முடையவரும், வேதப் பொருளும் ஆகிய கற்பக விநாயகனுருடைய தமபியாகிய பெருமாள் நீர்

தான்; கற்புடைய சிவகாமியாகிய நித்ய கல்யாணியின் கணவராகிய சிவபெருமானுடைய குருநாதராகிய பெருமாள் நீர் தான்; மழைத்துளி வீசும் மேக மேனியராகிய ஸ்ரீராமருடைய திருமருகராகிய வெற்றி வேலைக் கரத்தில் ஏந்திய பெருமாள் நீர் தான்; மலைகளுடன் கூடிய அண்ட கடாகங்கள் நடுங்குமாறு வலிமையுடன் கலாபத்தை வீசுகின்ற வெற்றி மயில் வாகனமாகவுடைய பெருமாள் நீர்தான்; அழகிய ஆறுதிருமுகங்களும், முத்துமணி மாலை தரித்த திருமார்பும், எந்தத் திசையிலும் இல்லாத அழகும் உடைய பெருமாள் நீர்தான்; தித்திமிதி திதென்ற தாளத்துடன் விளையாடுகின்ற அழகிய குமாரக் கடவுளாகிய பெருமாள் நீர்தான்; தூய வீரமூர்த்தியே! சூராதி யவுணர்கள் அழிந்துவிடும்படி வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய கவிராஜப் பெருமாள் நீர்தான்; தூய வள்ளிபிராட்டியாருடன் சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளிய சுத்த சிவஞான மூர்த்தியாகிய பெருமிதமுடையவரே!

விரிவுரை

இத்திருப்புகழும் துதிப்பாடலாக அமைந்தது.

கைத்தருணஜோதி அத்திமுக வேத கற்பக சகோத்ர :—

கை—தும்பிக்கை; தருணம—இளமை. விநாயகப் பெருமானுடைய தும்பிக்கை மீது நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். விநாயகருக்குத் தருண கணபதி என்ற பேருமுண்டு.

வேதப் பொருளும்—கற்பகமபோல் நினைத்ததைத் தருபவராக விளங்குபவர் விநாயகர் என்று அருணகிரிநாதர் இந்த அடியில் நமக்கு உபதேசிக்கின்றார்.

அன்றியும் சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள கணபதி கற்பக விநாயகர் என்று பேர் பெற்றவர்.

சகோதர என்ற சொல் சகோத்ர என வந்தது.

கற்பு சிவகாமி நித்ய கலியாணி :—

கற்பு நெறியை உலகிற்கு உணர்த்துகின்றவர் உமாதேவியார். முன் பாடலிலும் சிதம்பரத்தின் அம்பிகையின் திருநாமத்தைக் "கரண சிவகாமி" என்று கூறினர். இப்பாடலில் "கற்பு சிவகாமி" யென்று கூறினர்.

ஈறில்லாதவன் ஈசன் ஒருவனே யாதலின் அம்பிகை நித்ய கல்யாணியாக விளங்குகின்றாள்.

வித்துருபராம :—

விந்து என்ற சொல் சந்தத்தை நோக்கி வித்து என வந்தது. விந்து—மழைத்துளி. இது மேகத்தைக் குறிக்கின்றது.

இராமர் நீலமேக வண்ணர்.

> "மஞ்செனத் திரண்ட கோல மேனிய"
> "மழை வண்ணத் தண்ணலே" —கம்பநாடர்.

வெற்புள கடாக முட்குதிரவீசு :—

கடாகம்—அண்டகடாகங்கள். மயில் தன் கலாபத்தை விரிப்பதனுல் அண்டகடாகங்கள் அஞ்சுகின்றன.

சித்ரமுகமாறு முத்துமணி மார்பு திக்கி னினிலாத :—

முருகப் பெருமானுடைய திருமுகங்கள் வசந்த காலத்து முழுமதியைப் போல் குளிர்ந்து அழகு செய்யும்.

எந்தத் திசையிலும் இதுபோன்ற எழிலும் ஒளியும் காண இயலாது.

தித்திமிதி தீதெ ஞெத்தி விளையாடு சித்திர குமார :—

முருகன் என்றுமகலாத இளங்குமரன் ஆதலால் விளையாடுகின்றுன். தாளவரிசைகள் ஒலிக்க ஆடும் அருமை யுடையவன்.

> 'சேயெ னப்பல ராடிடமா கலே
> ஆயு முத்தமர் கூறிடும் வாசக
> சேகுசித்திர மாக நிணுடிய பெருமாளே"
> —(ஒதுவித்தவர்) திருப்புகழ்.

சுத்த விர :—

சுத்த வீர—என்ற சொல் சுத்தவிர என வந்தது.

கவிராஜ :—

முருகன் தமிழ்ப் புலவர்கள் அனைவர்க்கும் தலைவர் ஆதலின் கவிராஜ என்றுர்.

"விருது கவிராஜ சிங்க" என்றுர், "கருவினுரு" என்று தொடங்கும் திருப்புகழில்.

கருத்துரை

சிதம்பரம் மேவிய செவ்வேளே! நீர் எல்லாம் ஆனவர்.

திருப்புகழ்

இருவினையின் மதிமயங்கித் திரியாதே
எழுநரகி லுழலு நெஞ்சுற் றலையாதே
பரமகுரு அருள் நினைந்திட் டுணர்வாலே
பரவுதரி சனையை என்றெற் கருள்வாயே

தெரிதமிழை யுதவு சங்கப் புலவோனே
சிவனருளு முருக செம்பொற் கழலோனே
கருணைநெறி புரியுமன்பர்க் கெளியோனே
கனகசபை மருவுகந்தப் பெருமாளே.

பதவுரை

தெரி தமிழை உதவு=அனைவரும் தெரிந்து இன்புறத்தக்க தமிழை ஆய்ந்து உதவிய, சங்க புலவோனே=சங்கப் புலவராய் விளங்கியவரே! சிவன் அருளும் முருக=சிவபெருமான் பெற்றருளிய முருகக் கடவுளே! செம்பொன் கழலோனே=செவ்விய பொன்னு லாகிய விரக்கழலை யணிந்தவரே! கருணை நெறி புரியும்=அருள் வழியை அநுசரிக்கும், அன்பர்க்கு எளியோனே=அடியார்களாம் அன்புடையார்க்கு எளியவரே! கனக சபை மருவு=கனக சபையில் வீற்றிருக்கும், கந்த=கந்தக் கடவுளே! பெருமாளே=பெருமையிற் சிறந்தவரே! இரு வினையின்=நல்வினை தீவினையென்ற இரு வினை களால், மதி மயங்கி=அடியேனுடைய அறிவு மயக்க மடைந்து திரி யாமல்=அடியேன் திரியாமல், எழு நரகில் உழலும்=ஏழு நரகங்களி லும் உழலுதற்கு உரிய, நெஞ்சு உற்று அலையாதே=நெஞ் சத்தை யடைந்து சிறியேன் அலையாமல், பரமகுரு=சிறந்த குரு மூர்த்தியின், அருள் நினைந்திட்டு=திருவருளை நினைவில் வைத்து, உணர்வாலே=ஞானத் தெளிவால், பரவு தரிசனையை=போற்றுதற் குரிய உமது காட்சியை, என்று எற்கு அருள்வாயே=எந்த நாள் அடி யேனுக்கு அருள்புரிவீர்!

பொழிப்புரை

யாவரும் தெரிந்து மகிழத்தக்க தமிழை ஆராய்ந்து சங்கப் புலவராய் விளங்கி உதவியவரே! சிவபெருமான் பெற் றருளிய முருகக் கடவுளே! செவ்விய பொன்னாலாகிய வீரக் கழலை யணிந்தவரே! கருணை வழியை அநுசரிக்கும் அன்பர் கட்கு எளியவரே! கனகசபையில் விளங்கும் கந்தவேளே! பெரு மித முடையவரே! இரு வினைகளில் அடியேன் அறிவு மயங்கித்

திரியாமல், எழுநரகில் உழலத்தக்க நெஞ்சுரத்தைக் கொண்டு அடியேன் அலையாமல், சிறந்த குருமூர்த்தியின் திருவருளை நினைந்து மெய்யுணர்வினால் போற்றுதற்குரிய தேவரீருடைய திருக்காட்சியை என்று எளியேனுக்கு அருளுவீர்?

விரிவுரை

இரு வினையின் மதிமயங்கித் திரியாதே :—

பிறப்புக்குக் காரணம் நல்வினை தீவினை யென்ற இருவினைகளுமேயாம் எனவுணர்க.

நல்வினை பொன் விலங்கோடு ஒக்கும். தீவினை இரும்பு விலங்கோடு ஒக்கும். ஆகவே இருவினையும் பிறவியை நல்கும்.

நல்வினை பயன் கருதாமல் புரிதல் வேண்டும். தீவினையை மறந்துஞ் செய்தல் கூடாது; இருவினைகள் விலகினால் மும்மலம் விலகும். மும்மலம் விலக சக்தி பதியும்; சிவாத்துவிதம் உண்டாகும்.

"இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
ஏகபோகமாய் நீயுநானுமாய்
இறுகும்வகை பரமசுகம் அதனையருள் இடைமருதில்
ஏகநாயகா லோக நாயகா!" —(அறுகுநுனி) திருப்புகழ்.

எழு நரகிலுழலு நெஞ்சுற் றலையாதே :—

ஏழுநரகங்கள், கூடாசலம், கும்பிபாகம், அள்ளல், அதோகதி, ஆர்வம், பூதி, செந்து என்பன.

மிகுந்த பாவஞ் செய்தவர்கள் ஏழுநரகங்களில் தள்ளப் பட்டு பெரிய வேதனையை நுகர்வார்கள்.

"எரிவாய் நரகிற் புகுதா தபடிக்
கிருபா தமெனக் கருள்வாயே" —(அருமா) திருப்புகழ்.

பரமகுரு அருள்நினைந்திட்டு :—

அருணகிரிநாதருக்கு முருகவேளே பரம குருநாதனாக எழுந்தருளி உபதேசித்தருளினார். அங்ஙனம் உபதேசித்த அருள் திறத்தை மறவாது நினைத்தல் வேண்டும் என்கின்றார்.

உணர்வாலே :—

உபதேசமொழியை சதா இடையறாது நினைப்பதனால் பொய்யுணர்வு நீங்கி மெய்யுணர்வு தோன்றும். நித்தம் இது;

அநித்தம் இது என்று பகுத்து உணர்தலே மெய்யுணர்வாகும். இந்த வுணர்வு கற்ற அறிவால் எய்தாது. குருவருளாலே உண்டாகும்.

பரவுதரிசனையை என்றெற் கருள்வாயே :—

உலகம் யாவும் போற்றிப் புகழ்கின்ற முருகப் பெருமானுடைய தரிசனையை விரும்பி அருணகிரியார் அப்பெருமானை வேண்டுகின்றார்.

> **"சிந்தையு மவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்**
> **தென்செய லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்**
> **சிந்தைவர என்று நின் தரிசனைப் படுவேனோ ?"**
>
> —(அந்தகன்) திருப்புகழ்.

தெரிதமிழை யுதவுசங்கப் புலவோனே :—

உக்கிரப் பெருவழுதியை முருகவேள் அதிஷ்டித்து சங்கத்தில் இருந்ததை இது விளக்குகின்றது.

கருணை நெறி புரியுமன்பர்க் கெளியோனே :—

மூவருக்குந் தேவருக்கு மற்று யாவருக்கும் அரியனான முருகன கருணை நெறி நின்ற அன்பர்க்கு எளியனாய் வந்து தண்ணருள் புரிகின்றான். ஆதலின் கருணை நெறி நிற்க வேண்டும்;

> **"அருள் நெறி யெய்திச் சென்**
> **றடி வணங்கினான்"** —கம்பர்.

கருத்துரை

கனகசபை மேவும் கந்தவேளே! உன் காட்சியைத் தந்தருள்.

திருப்புகழ்

குகனெ குருபர னேயென நெஞ்சிற்
புகழ அருள்கொடு நாவினி லின்பக்
குமுளி சிவஅமு தூறுக உந்திப் பசியாறிக்
கொடிய இருவினை மூலமும் வஞ்சக்
கலிகள் பிணியிவை வேரொடு சிந்திக்
குலைய நமசிவ யோமென கொஞ்சிக் களிகூரப்

பகலு மிரவுமி லாவெளி யின்புக்
குறுகி யிணையிலி நாடக செம்பொற்
பரம கதியிது வாமென சிந்தித் தழகாகப்
பவள மனதிரு மேனியு டன்பொற்
சரண அடியவ ரார்மன வம்பொற்
றருண சரண்மயி லேறியு னம்பொற் கழல்தாராய்

தகுட தகுதகு தாதக தந்தத்
திகுட திகுதிகு தீதக தொந்தத்
தடுடு டுடுடுடு டாடக டிங்குட் டியல்தாளம்
தபலை திமிலைகள் பூரிகை பம்பைக்
கரடி தமருகம் வீணைகள் பொங்கத்
தடிய ழனவுக மாருத சண்டச் சமரேறிக்

ககன மறைபட ஆடிய செம்புட்
பசிகள் தணிவுற சூரர்கள் மங்கக்
கடல்க ளெறிபட நாகமு மஞ்சத் தொடும்வேலா
கயிலை மலைதனி லாடிய தந்தைக்
குருக மனமுன நாடியெ கொஞ்சிக்
கனக சபைதனில் மேவிய கந்தப் பெருமாளே.

பதவுரை

தகுட தகுதகு தாதக தந்தத் திகுட திகுதிகு தீதக தொந்தத் தடுடு டுடுடுடு டாடக டிங்குட்டு இயல் தாளம்=தகுட தகுதகு...... டிங்குட்டு என்று ஒலிக்கும் தாளமும், தபலை=தபலாவும், திமிலைகள்=திமிலைகள் என்ற பறை வாத்தியங்களும், பூரிகை=ஊது குழலும், பம்பை=பம்பையும், கரடி=கரடி போன்ற பறையும், தமருகம்=உடுக்கையும், வீணைகள் பொங்க=வீணைகளும் சேர்ந்து பேரொலி செய்ய, தடி அழனம் உக=தடியப்பட்ட பிணங்கள் சிதறி விழ, மாருத சண்ட சமர் ஏறி=வாயு வேகத்துடன் போர் செய்யப் புகுந்து, ககனம் மறைபட=ஆகாயம் மறைவுபட, ஆடிய செம்புள்=மகிழ்ச்சியால் கூத்தாடிய செவ்விய பறவைகளின், பசிகள் தணிவு உற=பசிகள் அடங்கவும், சூரர்கள் மங்க=சூராதி யசுரர்கள் அழிவுறவும், கடல்கள் எறிபட=சமுத்திரங்கள் அலைவுண்ணவும், நாகமும் அஞ்ச=அஷ்ட நாகங்களும் அஞ்சவும், தொடும் வேலா=தொடுத்த வேலாயுதக் கடவுளே! கயிலை மலைதனில் ஆடிய தந்தைக்கு=திருக் கயிலாய மலையில் திருவிளையாடல் புரியும் சிவபிரானுக்கு, மனம்

உருக=உள்ளம் உருகுமாறு, முனம் நாடியெ கொஞ்சி=அவர் திரு முன் விருப்பத்துடன் அவருடன் கொஞ்சிப் பேசி, கனக சபைதனில் மேவிய=கனக சபையில் எழுந்தருளியுள்ள, கந்த=கந்தக் கடவுளே! பெருமாளே=பெருமையிற் சிறந்தவரே! குகனே=குகப் பெருமானே, குருபரனே=மேலான குருமூர்த்தியே! என் நெஞ்சில் புகழ=என்று அடியேன் மனங்கொண்டு புகழ்ந்து துதி செய்யவும், அருள் கொடு= உமது திருவருளின் துணை கொண்டு, நாவினில்=அடியேனுடைய நாவிலே, இன்ப குமுளி சிவ அமுது ஊறுக=இன்பத்தேன் குமிழி பொங்கச் சிவ அமுது ஊறுவதால், உந்தி பசி ஆறி=வயிற்றுப் பசி யாறி, கொடிய இரு வினை=பொல்லாத இரு வினைகளின், மூலமும்= அடிவேரும், பஞ்ச கலிகள்=கொடிய கேடுகளும், பிணி இவை வேரொடு சிந்தி=நோய் முதலிய இவை யாவும் வேருடன் தொலைந்து அழிவுறவும், நமசிவய ஓம் என கொஞ்சி=ஓம் நமசிவய என்று அன் புடன் ஓதி, களிகூர=மகிழ்ச்சி நிரம்பவும், பகலும் இரவும் இலா வெளி=பகலும் இரவும் இல்லாத வெளியில், இன்பு குறுகி=இன்பத்தை அணுகி அடைந்து, இணை இலி நாடக=ஒப்பில்லாத இறைவனுடைய திருவிளையாடலும், செம்பொன் பரம கதி இது ஆம் என=செவ்விய பரம கதியும் இதுவே யாகும் என்று, சிந்தித்து=அடியேன் உணர்ந்து, அழகு ஆக=அழகிய நிலையைப் பெறவும், பவளம் அன=பவளம் போன்ற, திருமேனியுடன்=திருவுருவத்துடன், பொன் சரண=அழ கிய திருவடியை யடைந்த, அடியவரார் மன=அடியார்கள் பொருந்தி உடன்வர, பொன் தருண சரண் மயில் ஏறி=அழகும் இளமையும் அடைக்கலந் தரும் தன்மையும் உடைய மயிலின்மீது ஆரோகணித்து, உன் அம் பொன் கழல் தாராய்=தேவரீருடைய அழகிய பொன் போன்ற திருவடியைத் தந்தருளும்.

பொழிப்புரை

தகுட தகுதகு தாதக தந்தத் திகுட திகுதிகு தீதக தொந் தத் தடுடு டுடுடுடு டாடக டிங்குட்டு என்ற தாள ஒலியுடன், தபேலா, திமிலைகள், ஊதுகுழல், பம்பை, கரடி யென்ற வாத் தியம், உடுக்கை, வீணைகள் முதலிய வாத்தியங்கள் பேரொலி செய்யவும், அறுக்கப்பட்ட பிணங்கள் சிதறி விழவும், வாயு வேகத்துடன் போர் செய்யப் புகுந்து, பந்தர் இட்டதுபோல் செவ்விய பறவைகள் விண்ணை மறைத்துக் கூத்தாடிப் பசி யாறவும், சூரர்கள் அழியவும், கடல் பொங்கவும், நாகங்கள் பயப்படவும் வேலாயுதத்தை விட்டவரே! திருக்கயிலாய மலையில் திருவிளையாடல் புரியும் சிவபெருமான் உள்ளம் உருக அவர் திருமுன் கொஞ்சிப் பேசி, கனக சபையில் எழுந்தருளி

யுள்ள பெருமித முடையவரே! "குகனே! குருபரனே!" என்று மனங்கொண்டு துதிசெய்ய, அதனுல் உமது திருவருளால் நாவினில் இன்பத் தேன் குமிளியிட்டுப் பொங்க, சிவ அமுதம் ஊறுவதால், வயிற்றுப் பசியாறி, கொடிய இரு வினைகளின் அடிப்பகுதியும், வஞ்சகக் கேடுகளும், நோய்களும் வேரோடு தொலைந்து அழியவும், ஓம் நமசிவய என்று அன்புடன் ஓதி ஆனந்தம் நிறையவும், பகலும் இரவும் இல்லாத வெளியில் இன்பத்தை யடைந்து இறைவனுடைய ஒப்பில்லாத திருவிளை யாடலும் செய்ய அழகிய பரமகதி இதுவேயாம் என்று உணர்ந்து அழகிய நிலையைப் பெறவும், பவளம் போன்ற திரு மேனியுடன், உமது திருவடியை அடைந்த அடியார்கள் பொருந்தி உம்முடன் வர, அழகும் இளமையும் அடைகல மருளும் பண்பும் உடைய மயில்மீது ஏறிவந்து உமது அழகிய திருவடியைத் தந்தருளுவீராக.

விரிவுரை

குகனே :—

முருகன் குறிஞ்சிநிலத் தெய்வம். தேவ தேவ தேவாதி தேவன் முருகன் ஆதலின் நிலங்களை வகுத்த பண்டைச் சான் ரோர்கள் மலைமீது அப்பெருமானை வைத்து வழிபட்டார்கள்.

மலைக்குகையில் முருகன் உறைவதனுல் குகன் எனப் பேர் பெற்றுன்.

ஆன்மாக்களின் இதய குகையிலே உறைவதனுல் குகன் எனப் பெற்றுன். இந்த இதயக் குகையில் உள்ளது சிதா காசம் என்றும் தகராகாசம் என்றும் உபநிஷதங்கள் முறையிடு கின்றன. இந்தக் குகா என்ற பேர் தனிப்பெருஞ் சிறப்புடை யது. இந்தத் தகரவித்தை யஜுர் வேதத்து பிரகதாரண்யக உபநிஷத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குருபரனே:—

கு—அந்தகார இருள்.

ரு—போக்குபவன்.

ஆணவ இருளை அகற்றுபவன் குரு. முருகன் குரு என்ற பேருக்கு உரியவன். ஆதலின் அப்பெருமான் எழுந்தருளிய மலை குருமலை எனப்படும். குரு, குருபரன், குருநாதன், குரு

சாமி, குருமூர்த்தி, பரமகுரு என்றெல்லாம் அப்பெருமானுடைய பெயர்கள் அமைந்திருப்பதை யறிக.

நெஞ்சில்புகழ அருள்கொடு நாவினில் குமிளி சிவ அமுதூறுக உந்திப் பசியாறி :—

முருகப் பெருமானுடைய திருநாமங்களை உளமார நினைந்து ஓதினால் நாவினில் இன்பத்தேன் குமிளி விட்டுக் கொப்புளிக்கும்; சிவ அமுதம் ஊற்றெடுத்துப் பெருகும். அதனால் வயிற்றுப் பசியாறும். உடம்பு உள்ளம் உணர்வு உயிர் யாவும் உரம் பெற்று மகிழும்.

"சிவஞானமுதே பசியாறி" —(சிவமாதுடனே) திருப்புகழ்.

இறைவனை உள்ளம் உருகித் துதிப்பதனால் இன்ப அமுதம் ஊறும்! அதனை உண்டார்க்குப் பசி, நோய் முதலிய துன்பங்கள் எய்தா.

கொடிய இருவினை வேரொடு சிந்தி :—

முருகப்பெருமான் தரிசனந் தருவதனால் நல்வினை தீவினை என்ற இரு வினைகளும் வேருடன் வெந்து சாம்பராகி விடுகின்றன.

அன்றி பாவங்களும் நோய்களும் அடியுடன் அழிந்து விடும்.

நமசிவ யோமென கொஞ்சி :—

அருணகிரிநாதர் முருக உபாசகர். "ஐந்தெழுத்தை உச்சரித்தேன்" என்கின்றார். இதனால் ஐந்தெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் ஒன்றென வுணர்க.

"நமசிவயப் பொருளோனே" —(புமியதனில்) திருப்புகழ்.

பகலுமிரவுமிலா வெளி :—

பகல் இரவு என்பது நினைப்பு மறப்பு என்ற சகல கேவலங்கள் ஆகும். நினைப்பும் மறப்பும் அற்று அலையற்ற கடல்போல் ஆன்மா இன்புற்றிருக்கும் இடம்.

"அந்தி பகலற்ற இடமருள்வாயே"

"இராப் பகலற்ற இடத்தே இருக்கை எளிதல்லவே"

"இராப்பகலற்ற இடங்காட்டி"

"கங்குல்பகலற நின்ற எல்லை"

என்பனவாதி அருள் வாக்குகளை ஈண்டு சிந்திக்க.

பவளமன திருமேனி :—

முருகன் செவ்வானுருவினன்; பவளமேனியன்.

"தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி
பவளத் தன்னமேனி சேவலங் கொடியோன்"
—குறுந்தொகை (கடவுள் வாழ்த்து)

அடியவரார் மன :—

மன்ன—நெருங்க.

மன்ன என்ற சொல் மன என வந்தது.

ஆர் விகுதி உயர்வைக் குறிக்க வந்தது.

தபலே :—

தபேலா என்று சொல்லுகின்ற தோற்கருவி.

கரடி :—

கரடி என்பது ஒருவித பறை. மிகுந்த ஓசையுடன் கூடியது. "சிவபூஜையில் கரடி புகுந்ததுபோல்" என்ற பழமொழி இந்த வாத்தியத்தைக் குறிப்பது.

தடிய ழனவுக :—

தடி அழனம் உக.

தடி—தடியப்பட்ட; அழனம்—பிணம், உக—சிந்த எனப் பதப் பிரிவு செய்து பொருள் கொள்க.

ககனமறைபட ஆடிய செம்புள் :—

கருடன், கழுகு முதலிய சிவந்த பறவைகள் போர்க்களத்தில் இறைச்சியை யுண்ணும் பொருட்டு குவிந்து வந்து விண்ணை மறைத்துப் பந்தரிட்டதுபோல் பறக்கின்றன.

கருத்துரை

கனகசபை மேவு கந்தவேளே! என் வினையகல மயிலேறி வந்து காட்சி தந்தருள்.

கற்பு

அம்புஜம்

(பொய்க்குப் பொய்)

"மூர்த்தி தலந் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க் கோர்
வார்த்தை சொல சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே"

என்ற தாயுமானுர் திருவாக்கின்படி, அம்புஜம்மாள் தலயாத்திரை செய்வதில் அதிக ஆர்வம் கொண்டவள். அவள் அதிர்ஷ்டவசமாக பிறந்ததும் தலம்; புகுந்ததும் தலம். வேதாரண்யத்தில் பிறந்தாள்; சுவேதாரண்யத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டாள். அம்புஜத்தின் கணவன் பெருநிலக் கிழான். துன்பமில்லாத வாழ்வு. கடற்கரையில் தார் பூசிய வளைவு இல்லாத நெடுஞ்சாலையில் வண்டி சுகமாக ஓடுவது போல அவளுடைய வாழ்க்கைச் சகடம் ஓடியது.

சுவேதாரண்யம் என்ற திருத்தலம், திருவெண்காடு என்று கூறப் படும். இப்புனிதத் தலத்தில் உள்ள சிவபெருமானை வழிபட்ட புண்ணியப் பயனுல் அவதரித்தவர் மெய்கண்டார். இதே போல் சுவேதாரண்யரை வழிபட்டு சிவநேசகுப்தர் திருவெண்காடர் என்ற பட்டினத்துச் சுவாமிகளைப் பெற்றுர்.

அம்புஜம் நாள்தோறும் ஆலயம் சென்று மனம்உருகி வழிபாடு செய்வாள். கணவனுர் அனுமதி பெற்று, தக்க பெண் துணையுடன் அருகில் உள்ள சிவன் தலங்களுக்குச் சென்று வழிபடுவாள்.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் போய், சாயாவனநாதரையும், பல்ல வனீச்சுரத்துப் பரமனையும் பக்தியுடன் சித்தங் களிகூரப் பரவிப் பணிந்தாள்.

திருக்கடவூர் சென்று, மறலியை யுதைத்த கால சம்மாரக் கடவுளையும் அமுத கடேசரையும் வழிபட்டாள். அது குங்குலியக் கலய நாயனுர் அவதரித்த திருத்தலம் ஆதலின் சிறப்பாக குங்குலிய ரையும் உள்ளம் உருகி வழிபட்டாள்.

திருக்கடவூர் மயானம், திருஆக்கூர், திருவிடைக்கழி, செம் பொனுர் கோயில் முதலிய தலங்கள் சென்று அன்புடன் அகமுருகி வழிபாடு செய்தாள்.

இவ்வாறு வழிபாடு செய்யும் அம்மாதரசியின் பக்திநெறிக்குத் தடையாக இல்லாமல் விடை கொடுத்து உதவினுன் கணவன். அதனுல் அவள் மங்கையர்க்கரசியாரைப் போல் சிவபக்தி செய்து வந்தாள்.

அம்புஜம் ஒருநாள் சீகாழி சென்று தோணியப்பரை வழிபட்டாள். அங்கு ஒரு துறவியைக் கண்டு வணங்கினுள்.

துறவி "அம்மா! ஆசி. உன்னைப் பார்த்தது மிகுந்த சந்தோஷம். இந்தக் காலத்தில் உத்தமமான பக்தர்களைக் காண்பது அரிதினும் அரிது; நீ காரைக்காலம்மையாரைப் போல் காட்சியளிக்கின்ருய்! நான் வடக்கே பத்திரிநாத் முதலிய பல தலங்களைத் தெரிசித்து வந்திருக்கின்றேன்" என்ருர்.

அம்புஜம், "சுவாமீ! உங்களைப் பார்த்தது என் புண்ணியம். பத்ரியில் நரநாராயணர் 10 லட்சம் ஆண்டுகள் தவஞ் செய்தார்களாம். அங்கு என்ன விசேஷம்? முக்கியமாக அங்கு காணக்கூடியது எது?" என்று கேட்டாள்.

துறவி "அம்மா! பத்திரியில் ஒரு ஆச்சர்யத்தை நான் கண்டேன். ஒரு கீரைத்தண்டு முளைத்திருக்கின்றது. இரண்டு மைல் சுற்றளவு; நான்கு மைல் உயரம். இப்படி ஒரு பிரம்மாண்டமான ஒரு கீரைத் தண்டு தோன்றியுளது. இதை நான் அங்கு பிரத்யட்சமாகப் பார்த்தேன்" என்ருர்.

இதைக் கேட்ட அம்புஜம் மனத்துக்குள் சிரித்துக் கொண்டாள். அவளுக்கு அடியில் வரும் படிக்காசுப் புலவருடைய பாடல் நினைவுக்கு வந்தது.

மாதர்க்கிதம்;கவி வாணர்க்குச் சால வணக்கம்;குரு
நாதர்க்கு நீதியோ டாசாரம்; நண்பின் நயந்தவர்க்குக்
கோதற்ற வாசகம்; பொய்க்குப்பொய்; கோளுக்குக் கோள்அறிவி
லாதாற் கிரட்டிப்பு; அறிவுடையோர் செய்யும் ஆண்மைகளே.

ஒருவன் பிரமாஸ்திரம் விட்டால் தானும் பிரமாஸ்திரம் விட வேண்டும். பாம்பைத் தடியால்தான் அடிக்கவேண்டும்; கையால் அடிக்கக்கூடாது. இதுபோல் பொய்யைப் பொய்யால் வெல்ல வேண்டும் என்று எண்ணினுள்.

"சுவாமிஜீ! ஆ! ஆ! என்ன ஆச்சர்யம்? பத்ரியில்—பனிமலையில் இரண்டு மைல் சுற்றளவு; நான்கு மைல் உயரம் கீரைத்தண்டைத் தாங்கள் பார்த்தீர் என்பது மிகுந்த ஆச்சர்யம். நான் ஒரு சமயம்

கேதாரம் போயிருந்தேன். அங்கு ஒரு பேராச்சர்யத்தைப் பார்த்தேன். ஒரு குயவன் ஒரு சட்டி செய்து கொண்டிருந்தான். அந்தச் சட்டி சுற்றளவு நான்கு மைல்; உயரம் எட்டு மைல். அத்தனை பெரிய அளவில் அந்தச் சட்டியை பலரை வைத்துக் கொண்டு செய்து முடித்தான். அதைப் பார்த்து நான் அசந்தே போனேன்'' என்றாள்.

இதைக் கேட்ட துறவி கண்களை அகலமாக விழித்து அவளைப் பார்த்தான். "அம்மா! அவ்வளவு பெரிய சட்டி எதற்கு? என்ன உபயோகம்?'' என்று கேட்டான்.

அம்புஜம், "சுவாமிஜி! இது உங்களுக்கு விளங்கவில்லையா? என்ன சுவாமி! இத்தனை நாடுகள் சுற்றிய உமக்கு இதுகூடத் தெரியவில்லையா? நீர் கண்டதாகப் புளுகிய கீரைத்தண்டைச் சமைப்பதற்கு'' என்றாள்.

இதைக் கேட்ட துறவி நாணினான். பயனின்றிப் பொய் பேசியதன் பயனை யுணர்ந்தான். இனி யாரிடமும் இவ்வாறு வீண் புளுகு பேசக்கூடாது என்று அறிந்து கொண்டான்.

அம்புஜம் அவ்வாறு தன் மதிநலத்தால் அவனைத் திருத்தினாள்.

Statement about ownership and other particulars about the newsoaper "THIRUPPUGAL AMIRTHAM" Madras. as required to be published under Section 19D Sub-Section (b) of the Press and Registration of Books Act.

Form IV (See Rule 8)

1. Place of Publication	Madras
2. Periodicity of its publication :	Quarterly
3. Printer's Name ;	K. M. John
Nationality	Indian
Address :	Jeevan Press, 8, Titarappa Mudali Street, Triplicane, Madras-5.
4. Publisher's Name.	Sri. M. Madhusoodana Sivam
Nationality :	Indian
Address.	89, Singanna Chetti Street, Chintadripet, Madras-2.
5 Editor's Name.	Sri. Kirupanandavari
Nationality :	Indian
Address:	89 Singanna Chetti Street, Chintadripet, Madras-2.
6. Names and Addresses of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital.	M. Madhusoodana Sivam; 89, Singanna Chetti Street, Chintadripet Madras-2. (Sole proprietor)

I, M. Madhusoodana Sivam, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Dated :
15th April 1972

(Sd) M. MADHUSOODANA SIVAM
Publisher.

உ

முருகா

முருகன் நவரசமாலை

அ. குமாரசாமி

காப்பு

சித்தி விநாயகனே செல்வக் கணபதியே
முத்திதரும் மோன முதற்பொருளே—தித்திக்கும்
ஒன்பான் சுவைமாலை உன்னிளவல் கந்தனுக்கு
அன்பாய் அணிதற் கருள்.

நகை

1. கண்ணுதலில் தோன்றி கனல்வளி மீதேறி
தண்பொய்கைத் தாமரை யில்தவழ்ந்—தெண்ணரிய
உன்னை முருகனென் றோதுவார் தம்மதி
என்னையோ உன்றன் எழில்.

அவலம்

2. இருகாலும் ஒருடலும் ஈராறு கையும்
முருகனென் றாறு முகமும்—இருகாலில்
இத்தனையும் தாங்கி இருக்கின்றாய் என்னிலும்
எத்தனை துன்பம் உனக்கு.

இழிப்பு

3. இந்திரன் பெற்ற எழில்தேவ குஞ்சரியை
மந்திரம் ஓத மணம்புரிந்தும்—தந்திரம்செய்
வேடனாய் வேங்கை மரமாய் கிழவனாய்
நாடினாய் வள்ளியை நன்று.

வியப்பு

4. ஆயிரத்தெட் டண்டங்கள் ஆண்டிட்ட சூரனை
சேயிரக்க மின்றியொரு செவ்வேலால்—ஞாயிறுபோல்
நின்றுபோர் செய்து நிருதர் குலத்தோடு
வென்றது நீயோ வியப்பு.

அச்சம்

5. சூரன் அவன்தம்பி சிங்கமுகன் தாரகன்
சூரனின் தங்கை அசமுகி—யாரையும் நீ
கொன்றழித்து தேவர் குலம்காத்தாய் எம்மிடரை
இன்றழிக்க அச்சமும் ஏன்?

வீரம்

6. எண்ணற்ற பல்பிறவி ஏற்றுப்பின் மானிடனாய்
மண்ணுற்றேன் நீயோ மறையாலும்—எண்ணரிய
ஓர்முருகனே யென்றன் ஓயாத துன்பமற
போர்வீர முண்டோ புகல்.

வெகுளி

7. பிரணவத்தின் உட்பொருளை பேசறியா வேதன்
சிரந்தனிற் குட்டி சினங்கொண்(டு)—உரமழிய
வெஞ்சிறை வைத்திட்டாய் உன்னையும் என்உள்ள
வெஞ்சிறை வைப்பேன் வெகுண்டு.

உவகை

8. வான்மகளும் கான்மகளும் வாழ்க்கையில் உன்னோடு
தான்புரியும் ஊடல் தவிர்த்தவர்க்குத்—தேன்போலும்
இன்பம் அளித்தற் கியலுமா னுலெனக்குத்
துன்பமே ஈவாய் தொடர்ந்து.

சமநிலை

9. நினைப்பும், செயலும், நெறிப்படுத்தும் ஞான
முனைப்பும், முகமாறும், முந்நான்—கிணைகரமும்
பெற்றாய்; எமையும்இப் பேருலகம் அத்தனையும்
நற்றாய் எனவே நடத்து.

—0—

அநுசாஸன பர்வம்

(விரோதிகிருதுஸு தைமீ 188-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தானங்களின் சிறப்பு

தானங்களின் சிறப்பைக் கூறுமாறு தருமர் கேட்டார். பீஷ்மர் கூறுகின்றார்.

உயிர்க் குலங்களில் பசு உயர்ந்தது. பசு உலகத்துக்கு அன்னை. யாகங்கள் பசுவின் நெய்யினால் நடைபெறுகின்றன. பசுக்களை சற்பாத்திரமானவர்கட்குத் தானஞ் செய்தால், பசுவின் உடம்பில் எத்தனை ரோமங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை ஆண்டுகள் கோலோகத்தில் பரம சுகமாக வாழ்வார்கள். கோக்கள் உயர்ந்தவை யாதலால் தேவலோகத்துக்குமேல் கோலோகம் விளங்குகின்றது. பசுக்களை வண்டியிற் பூட்டுகின்றவனும் இடிக்கின்றவனும் எண்ணில் காலம் நரகில் விழுந்து துன்புறுவார்கள். தானங்களில் சிறந்தது கோதானம்.

தோட்டம் வைத்து வளர்ப்பது சிறந்த புண்ணியமாகும். மரங்கள் பலப்பல பறவைகளுக்குப் பழங்கள் தந்து உறைவிடமாக உதவுகின்றன.

குளம் வெட்டுவது புண்ணியமாகும். தடாகம் பலருக்கும் பயன் படுகின்றது. குளம் கிணறு இவைகளை உண்டாக்கி உதவுதல் வேண்டும். எள்ளைத் தருவதும் சிறந்த தானமாகும்.

பூமி எப்போதும் அழிவற்றது; நிலைத்திருப்பது. சகல தன தான்யங்களையும் நிலம் வழங்குவதால் நிலதானம் மிகவும் உயர்ந்தது. கோதானம் போல் பூதானம் மேலான நற்கதியை நல்கும்.

என்ன தானத்திலும் அன்னதானம் மேலானது. உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோராவார். இன்னார் இனியார் என்று பாராமல் எல்லோருக்கும் அன்னதானம் புரிய வேண்டும்.

கண்ணில்லாதவர்கள், காதில்லாதவர்கள், வாயில்லாதவர்கள், கைகள் இல்லாதவர்கள், கால்கள் இல்லாதவர்கள் இருக்கின்றார்கள், ஆனால் வயிறு இல்லாதவன் எங்குங் கிடையாது. அரசனுக்கும் வயிறு உண்டு; ஆண்டிக்கும் வயிறு உண்டு; பண்டிதனுக்கும் வயிறு உண்டு;

பாமரனுக்கும் வயிறு உண்டு. குஷ்டம் க்ஷயம் முதலிய நோய்களைப் பல ஆண்டுகள் பொறுத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் உளர். பசி நோயை சில விநாடிகள்கூடப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. ஆதலால் பசியை யாற்றுவது உயர்ந்த புண்ணியம். பசி வந்தால் பத்தும் பறந்துபோம். பசித்தோர் முகம் பார்த்து புசிக்கச் செய்யவேண்டும். அன்னமளித்தவனுடைய நிலம் நன்கு விளைந்து பயன் தரும்.

தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்து விடாயால் தவித்து வருபவருக்கு நீர் கொடுக்க வேண்டும். தண்ணீர் தந்தவர்கள் நீர் விடாயின்றி சுக மடைவார்கள். பொன்னையும் நெய்யையும் தரவேண்டும். எள் கொடுத்தவன் எல்லாங் கொடுத்தவனாகின்றான்.

பசுக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இலட்சுமி பசுக்களிடம் வந்து பசுக்களின் பெருமையை மதித்து கோமயத்திலும் கோநீரிலும் தங்கினாள். பசுவின் உடம்பில் எல்லாத் தேவர்களும் வாழ்கின்றார்கள். பசுக்களில் கபிலை உயர்ந்தது.

அக்கினியிலிருந்து பொன் உண்டாயிற்று. பொன்னைத் தானஞ் செய்தவன் மேலுலகில் குபேரனாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப் பெறுவான். பொன்னைக் கொடுத்தவனைக் கண்டு பாவங்களும் ஓடி ஒளிந்து விடும்.

உபவாசத்தின் உயர்வு

ஒரு மாதம், ஒரு பட்சம், அல்லது மாதத்திற் கொருமுறை, பட்சத்திற்கு ஒருமுறை உபவாசம் இருப்பது சிறந்த தவமாகும்.

பகீரதன் தேவலோகத்தையும், கோலோகத்தையும், ரிஷிலோகத்தையும் கடந்து சென்றான். பிரமதேவர் பகீரதனைப் பார்த்து "அப்பனே! அடைய முடியாத இந்த உலகத்திற்கு எப்படி வந்தாய்? தவஞ் செய்தால்கூட வரவொண்ணாதே? நீ வந்தது எப்படி?" என்று வினவினார்.

பகீரதன் பகர்கின்றான், "பிரம்மதேவரே! வணக்கம். ஒரு லட்சம் அந்தணர்களுக்கு அன்னமளித்தேன். அதனால் இங்கு வந்தேனல்லேன். ஏகராத்ரம் என்ற யாகங்கள் பத்தும், பஞ்சராத்ரம் என்ற யாகங்கள் பத்தும், ஏகாதசராத்ரம் யாகம் பதினொன்றும், ஜோதிஷ்டோமம் என்ற யாகம் நூறும் செய்தேன். அதனாலும் இங்கு வந்தேனல்லேன். கங்கைக் கரையில் நூறு ஆண்டுகள் தவஞ்செய்து கொண்டு நித்திய வாசஞ் செய்தேன். அங்கே ஆயிரம் கோவேறு கழுதைகளையும், கன்னிகைகளையும் தானஞ் செய்தேன். அதனாலும் இங்கு வந்தேனல்லேன். புஷ்கரக்ஷேத்ரத்தில் நூறாயிரம் குதிரைகளை

யும், இரண்டு லட்சம் கோக்களையும் அந்தணர்கட்கு வழங்கினேன். அதனாலும் இங்கு வந்தேனல்லேன். கோசவம் என்னும் யாகங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் பத்துப் பத்துப் பசுக்களாக, நிரம்பப் பாலுள்ள நூறுகோடிப் பசுக்களையும், கறக்கின்ற பொன் பாத்திரங்கள் வெண் கலப் பாத்திரங்களுடன் தானஞ் செய்தேன். அதனாலும் இங்கு வந் தேனல்லேன். பாகுலி என்ற இடத்தில் பிறந்தவையும் பொன் மாலைகள் அணிந்தவையுமான பதினாயிரம் வெள்ளைக் குதிரைகளைக் கொடுத்தேன். ஒவ்வொரு யாகத்திலும் பத்துக் கோடிகளும் எட்டுக் கோடிகளுமாகப் பொற்காசுகளைத் தந்தேன். அதனாலும் இங்கு வந் தேனல்லேன். பொன் மாலைகளுடன் காது கறுத்த பச்சைக் குதிரை கள் பதினேழு கோடிகளைத் தந்தேன். முழுவதும் பொன்னால் செய்யப்பட்டு, பொன் மாலைகளுடன் கூடிய பதினேழாயிரந்தேர்கள், பூட்டிய குதிரைகளுடன் தானஞ் செய்தேன். அதனாலும் இங்கு வந் தேனல்லேன். ஆயிரம் அரசர்களை வென்று எட்டு ராஜசூய யாகங் களைச் செய்தேன். அழகும் பெருங் கொண்டைகளுமுடைய எண்ணா யிரம் வெள்ளைக் காளைமாடுகளையும், அவற்றின் மனைவிகளாகிய பொன்னாபரணம் அணிந்த பசுக்களையும் பொன் குவியல்களையும், இரத்தினக் குன்றுகளையும் தன தான்யங்கள் நிரம்பிய ஆயிரக்கணக் கான கிராமங்களையும் ஓயாமல் வழங்கினேன். இவைகளால் இங்கு வந்தேனல்லேன். ஒரு யோசனை அகல நீளமுள்ள மாமரங்கள் நிறைந்த வனத்தை வழங்கினேன். எட்டு சர்வமேத யாகங்களும், ஏழு நரமேத யாகங்களும், ஆயிரத்துப் பதினெட்டு விசுவஜித் யாகங் களும் செய்தேன். சரயுநதியிலும் பாஹுதா நதியிலும் கங்கா நதி யிலும், நைமிசாரண்யத்திலும் பத்து லட்சம் பசுக்களைத் தானஞ் செய்தேன். இன்னும் பலப்பல நற்கருமங்களைச் செய்தேன். அதனால் இங்கு வந்தேனல்லேன். ஒரு இரகசியம் இந்திரனால் குகைக்குள் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதை பரசுராமர் தவத்தால் அறிந்தார். சுக்கிரருடைய வலிமையால் ஒளிர்கின்ற அந்த இரகசி யத்தை நான் அறிந்தேன். அதுதான் உபவாசம்.* இந்த உபவா சத்தைவிட மேலான தவம் இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. இந்த உபவாசத்தை அனுஷ்டித்து இங்கு வந்தேன். உமக்கு வணக்கம். அருள் புரியும்'' என்றான், பிரம்மதேவர் மகிழ்ந்து அந்தப் பகீரத னுக்குக் கருணை புரிந்தார். ஆதலால் உபவாசம் சிறந்த தவமாகும். இதனை நீ மேற்கொள்வாயாக'' என்றார்.

தருமநந்தனா! நல்லநறுமணமுள்ள மலர்களையும் தூபங்களையுந் தீபங்களையும் தக்கவர்கட்குத் தானஞ் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தவர்கள் உயர்ந்த நற்கதியைப் பெறுகின்றார்கள்.

---

* உண்ணாது நோற்பர் பெரியர்—திருக்குறள்.

தருமர் "பிதாமகரே! ஆயுள் வளர்ச்சிக்குக் காரணங்கள் எவை? அவற்றை எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்" என்று கேட்டார்.

பீஷ்மர் "யுதிஷ்டிரனே! மனிதன் நல்ல ஒழுக்கத்தால் ஆயுள் நீடிக்கப் பெறுகின்றான். ஆசாரத்தால் ஐசுவரியத்தை யடைகின்றான். ஆசாரங் கெட்டவன் நீண்ட ஆயுளை யடைவதில்லை. சினத்தையும் பொறாமையையும்.விடுத்து உண்மையுடன் இருப்பவன் நூறாண்டுகள் வாழ்வான். ஓடுகளை உடைப்பதும் துரும்புகளைக் கிள்ளுவதும் நகத்தைக் கடிப்பதும் அநாசாரம்; ஆயுளைக் குறைக்கும்.

* பிராம்ம முகூர்த்தத்தில் விழித்து அறத்தையும் பொருளையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். எழுந்து கைகூப்பி காலை ஸந்தியை பூசிக்கவேண்டும். இவ்வாறு மோனத்துடன் மாலை ஸந்தியையும் பூசிக்க வேண்டும். உதய காலத்திலும் அஸ்தமன காலத்திலும் உச்சிப் பொழுதிலும் கிரகண காலத்திலும் ஜலத்தின் பிரதிபிம்பத்திலும் சூரியனைப் பார்க்கலாகாது. சந்தியா காலந் தவறாதிருந்ததனால் முனிவர்கள் தீர்க்காயுளை யடைந்தார்கள். பிறர் மனைவியைச் சேர்வது ஆயுளைக் குறைக்கும். பிறர் மனைவியைச் சேருகின்றவன் அப்பெண்ணின் உடம்பில் எத்தனை மயிர்க் கால்கள் உளவோ அத்தனை ஆண்டுகள் நரகத்தில் கிடப்பான். தேவ பூஜை காலையில் செய்ய வேண்டும். மல மூத்திரங்களைப் பார்க்கவும் கூடாது. மிதிக்கவும் கூடாது. பெரியோர்களுக்கும் கருப்பிணிகளுக்கும் பசுவுக்கும் சுமை சுமப்பவனுக்கும் அரசனுக்கும் கிழவனுக்கும் ஆற்றல் குறைந்தவனுக்கும் வழிவிட வேண்டும். புகழ்பெற்ற அரசு முதலிய மரங்களையும் முதிர்ந்தவர்களையும் அந்தணர்களையும் வலமாகப் போகவேண்டும். பிறர் தரித்திருந்த பாதரட்சை—உடைகளைத் தரிக்கலாகாது. அமாவாசை பூர்ணிமை சதுர்த்தசி பிறந்த தினம் அஷ்டமி துவாதசி என்ற தினங்களில் மனைவியிடம் பொருந்தாமல் பிரம்மசாரியாக இருக்க வேண்டும்.

புண்ணில் கோலிடுவது போல ஒருவருடைய உள்ளம் வருந்தும்படி பேசலாகாது. தீயினால் சுட்ட புண் ஆறும். கோடாலியால் வெட்டப்பட்ட வனந் தளிர்க்கும். ஆனால் வாயினால் வைத சொற்புண்கள் ஆறுவதில்லை. உடம்பில் தைத்த அம்புகளை எடுத்துவிடலாம். பிறர் உள்ளத்தில் தைத்த கடுஞ்சொற்களை எடுக்க முடியாது. ஆதலால் வில்லம்பினும் கொடியது சொல்லம்பு. சொல்லம்பால் அடிபட்டவன் தனிமையில் அழுகின்றான். வில்லம்பு உடலை மட்டுந் தொளைக்கின்றது. சொல்லம்பு உயிரையும் உள்ளத்தையுந் தொளைக்

* பிராம்ம முகூர்த்தம் முடிய மூன்றேமுக்கால் நாழிகை.

கின்றது. ஆதலால் எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் ஏழைகள் மீதும் அங்கப் பழுதானவர்கள் மீதும் வயது முதிர்ந்தவர்கள் மீதும் சொல்லம்பை விடக்கூடாது.

தெய்வம் இல்லை என்ற நாத்திக வாதத்தையும் வேத நிந்தனையையும் அடியாரை வைவதையும் பிறரைப் பழித்துப் பேசுவதையும் அகங்காரத்தையும் கொடுமையையும் இறுமாப்பையும் விடவேண்டும்.

புத்திரன் சீடன் இவர்களைத் தவிர மற்றவர்மீது தடியை ஓங்கலாகாது. அடிப்பதானது திருத்துவதற்காக விதிக்கப்பட்டது. தங்கத்தை அடித்து அணிகலமாக்குவது போல் என அறிக. நட்சத்திரங்களைக் காட்டலாகாது, அந்தணர்களை நிந்திக்கக் கூடாது. இவைகள் ஆயுள் வளர்ச்சிக்குக் காரணங்களாகும். தினந்தோறும் வேதம் நீதிநூல் இதிகாச புராணங்கள் இவைகளை ஓதவேண்டும். தானஞ் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் சந்தியா காலங்களில் மந்திர ஜெபஞ் செய்ய வேண்டும். சூரியன் உதிக்கும்போதும் அஸ்தமிக்கும்போதும் உறங்கக் கூடாது. தூங்கி எழுந்தவுடன் தாய் தந்தையரையும் குருவையும் வேறு பெரியோர்களையும் வந்தனஞ் செய்ய வேண்டும். இந்த நல்லொழுக்கம். ஆயுளைத் தரும். அழுக்குள்ள கண்ணாடியைப் பார்க்கலாகாது. ஐம்புலன்களை எப்போதும் அடக்க வேண்டும் கனவிலும் மனந்தூய்மையாக இருக்கவேண்டும். தெரிந்தவன் மேற்கும் வடக்குந் தலை வைத்துப் படுக்கக் கூடாது. ஆசனங்களைக் காலால் இழுத்துக் கொண்டு உட்காரலாகாது. ஆடையின்றி ஒரு போதும் குளிக்கக் கூடாது. இரவில் நீராடக் கூடாது. காலை மற்றொரு காலால் மிதிப்பதும் தேய்ப்பதும் கூடாது. மாத விலக்கான பெண்களுடன் உரையாடக் கூடாது. வயல் வழிக்கரை, ஆலயத்தின் அருகு, பசுக்களிருக்குமிடம் இவைகளில் மலஜலங் கழிக்கக் கூடாது. இரவில் வடக்கே பார்த்தும் பகலில் தெற்கே பார்த்தும் மலஜலம் விடக் கூடாது. நின்று கொண்டே நீர் கழிக்கக் கூடாது.

கிழக்கு நோக்கிப் புசிப்பவன் ஆயுளைப் பெறுவான்; தென் முகம் நோக்கிப் புசிப்பவன் புகழ் பெறுவான்; மேற்கு முகம் நோக்கிப் புசிப்பவன் செல்வம் பெறுவான்; வடக்கு நோக்கிப் புசிப்பவன் நோய் பெறுவான். நின்று கொண்டும், ஒரு துணி யுடுத்தும் புசிக்கக்கூடாது. கால் அலம்பி ஈரக் காலுடன் புசிக்கவேண்டும். ஈரக் காலுடன் புசிப்பவன் நூறாண்டு வாழ்வான். அசுத்தனாக இருந்து கொண்டு அந்தணனையும் பசுவையும் அக்கினியையுந் தொடக் கூடாது. சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரம் என்ற மூன்று ஒளிச்சுடர்களை அசுத்தனாயிருந்து பார்க்கக் கூடாது. இரு கரங்களால் தலையைச் சொறியக் கூடாது. அடிக்கடி தலைக்கு ஸ்னானஞ் செய்யலாகாது. பிண்ணாக்கை யுண்ணக் கூடாது.

குருவிடம் பகைக்கக் கூடாது. குரு நிந்தை ஆயுளைக் குறைக்கும். உடுத்த ஆடையை மேலாடையாகத் தரிக்கக் கூடாது. படுக்கையிலும், வீதியில் வெளியே போகும்போதும் வழிபாட்டிலும் வேறு வேறு உடைகள் இருக்க வேண்டும். நீராடி தூய்மையுடன் தெய்வ வழிபாட்டுக்காக உபவாசம் இருக்க வேண்டும். வீணாக உபவாசம் இருக்கலாகாது. பிறர் பொருளை விரும்பக் கூடாது. பிறருடன் ஒரே ஏனத்தில் உண்ணக் கூடாது. பிறர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கத் தான் மட்டும் உண்ணக் கூடாது. மோந்து பார்த்த உணவையுண்ணக் கூடாது. கையால் படைத்த நெய் அன்னம் உப்பு இவைகளை யுண்ணக் கூடாது. இரவில் தயிர் கரைத்த மா தேன் இலைக்கறி நெய் நெல்லிக்காய் பாகற்காய் இவைகளை யுண்ணக் கூடாது. காலை மாலை புசிக்க வேண்டும். இடையிடையே உண்ணக் கூடாது. சாப்பிடும்போது வளவள என்று பேசக் கூடாது. கூடுமானவரை மோனமாகப் புசிக்க வேண்டும். ஓசை யுண்டாகும்படி புசிக்கக் கூடாது. ஒரு பொருளைப் படுத்துக் கொண்டே உண்ணக் கூடாது. பந்தியில் மற்றவர்களை அநுசரித்துச் சாப்பிட வேண்டும். வேண்டியவர்கட்கு அன்னம் தராமல் புசிப்பவன் ஆலகால விஷத்தைப் புசித்தவனாவான். உணவுக்குப் பின் தயிரைக் குடிக்கக் கூடாது. பகலில் பெண் கலவி கூடாது. கன்னிகை, வேசி இவர்களுடன் சேர்வது பாவம்.

வயது முதிர்ந்தவர்கள், கணவனை யிழந்த சகோதரி, புலவன், குரு இவர்கள் ஏழையாக இருந்தால் ஆதரிக்க வேண்டும். தெய்வ வடிவங்கள், கண்ணாடி, சந்தனம், பூக்கொடிகள், நல்ல நீர், பொன், வெள்ளி இவை வீட்டில் இருக்க வேண்டும். இவை மங்களமானவை.

இரவில் நிரம்பச் சாப்பிடக் கூடாது. ஓடுவதும், உண்டவுடன் புணர்ச்சி செய்வதும் ஆயுளைக் குறைக்கும். பிறந்த திதியிலும் அஷ்டமியிலும் சதுர்த்தசியிலும் அமாவாசை முதலிய புண்ணிய காலங்களிலும் பிறந்த நட்சத்திரத்திற்கு ஐந்தாவது நட்சத்திரத்திலும் கொடிய நட்சத்திரங்களிலும் பூரட்டாதி உத்திரட்டாதிகளிலும் கிருத்திகையிலும் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளலாகாது. கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கி யிருந்து க்ஷௌரம் செய்வித்துக் கொள்ள வேண்டும். இதனால் நீண்ட ஆயுளைப் பெறுவான். மனைவி கருவுற்றிருக்கும்போது க்ஷௌரத்தையும் சமுத்திர ஸ்னானத்தையும் சிராத்த போஜனத்தையும் செய்பவன் உத்தம புத்திரனை யடையமாட்டான். பிறர் குற்றங் குறைகளைப் பேசுவது பாவமாகும். தன்னைவிட வயதில் முதிர்ந்தவளை விவாகஞ் செய்து கொள்ளக் கூடாது. பொறாமையும் பகல் தூக்கமும் ஆயுளைக் குறைக்கும். ஸந்தியா காலங்களில் உண்பதும் உறங்குவதும் கூடாது. ஸந்தியா காலங்களில் ஜெபஞ் செய்ய வேண்டும்.

செல்வத்தையும் ஆயுளையும் வளர்ப்பது ஆசாரம். அநாசாரம் ஆயுளைக் குறைப்பது. இத்தகைய ஆசாரங்களை பிரமதேவர் கூறி யுள்ளார். *நீ ஆசாரத்துடன் இரு'' என்று கூறினர்.

உடன் பிறந்தாருடைய ஒழுக்கம்

தருமர் "உடன் பிறந்தார்களின் ஒழுக்கத்தை உரைக்க வேண்டும்'' என்று கேட்டார்.

பீஷ்மர் "குந்தி மைந்தனே! குடும்பத்தில் உடன்பிறந்தார்கள் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும். ஒழுக்கங் கெட்ட சகோதரர்கள் தாயபாகத்து உரியவர் ஆகமாட்டார்கள்.

இளைய சகோதரர்களை மூத்தவன் தந்தைபோல் அன்பாகப் பாது காக்க வேண்டும். மனைவியை, மகனைப், பொன்னைப் பொருளை நாமே தேடிக் கொள்ளலாம். உடன்பிறந்தானை நாமே தேடிக்கொள்ள முடியாது. தம்பிகள் தமையனிடம் பக்தி விநயத்துடன் ஒழுக வேண்டும்.

மந்திரம் உபதேசித்த ஆச்சாரியர்கள் பதின்மருக்குச் சமான மானவர் வித்தை கற்பித்த குருநாதர். பத்து குருநாதருக்கு நிகர் தந்தை; பத்து தந்தையருக்குச் சமானம் ஒரு தாய். இந்தப் பூமி முழுவதுக்கும் மேற்பட்டவள் தாய். தாய்க்கு நிகரான குரு இல்லை. மூத்த சகோதரி தாய்க்கு நிகரானவள். அண்ணன் மனைவியும் தாய்க்கு ஒப்பானவள்'' என்று கூறினர்.

உடன் தொடர்வது எது?

தருமர் "பிதாமகரே! மனிதன் மரணம் அடைகின்றபோது எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டுச் செல்லுகின்றான். அப்போது தொடர்ந்து போவது எது?'' என்று கேட்டார். இவ்வாறு கேட்கும் போது அந்த இடத்தில் வியாழ பகவான் வந்து காட்சியளித்தார். பீஷ்மர் "அரசனே! நீ கேட்ட விஷயத்தைச் சொல்ல வல்லவர் தேவ குரு ஒருவர்தான். அறிவின் சிகரமானவர். இவரைக் கேள்'' என்றார்.

வியாழ பகவானை அங்குள்ள அனைவரும் வந்தனை வழிபாடு செய் தார்கள். தருமர் தேவ குருவைப் பார்த்து "குருவே! மனிதனுக்குத் துணை யார்? தாயா? தந்தையா? மகனா? ஆச்சாரியனா? தாயாதிகளா? சுற்றத்தாரா? நண்பர்களா? மனிதன் இந்த உடம்பை ஓட்டாஞ் சில்லியைப் போல் உதறித் தள்ளிவிட்டு வேறு உலகம் போகின்றானே?

---

* "ஆசார பூசை செய்து உய்ந்திட வீணாள் படாதருள் புரிவாயே''—திருப்புகழ்.

அப்படித் தொடர்ந்து பின் செல்லுகின்றவன் எவன்?" என்று வினுவினர்.

"பிருகஸ்பதி "அரசனே! மனிதன் ஒருவனுகவே பிறக்கின்ருன்; ஒருவனுகவே இறக்கின்ருன். செய்த புண்ணியத்தால் ஒளியுலகங்கட்கும், பாவத்தால் இருள்மயமான நரகத்யையும் அடைகின்ருன்.

தாய், தந்தை, உடன் பிறந்தோர், புதல்வர்கள், ஆசாரியன், தாயாதிகள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் யாரும் துணையாகப் போவதில்லை. அவன் செய்த தருமம் ஒன்றுதான் பின் தொடர்ந்து செல்லும். பாவமும் தொடர்ந்து போகும். ஆதலால் அறிஞர்கள் அறவழியில் வந்த செல்வத்தை நல்வழியில் செலவிட்டு தருமத்தையடைய வேண்டும்.

உயிர்கள் மூன்று வகையான உடம்புகளைப் பெறுகின்றன. *போகவசியம், கர்மவசியம், யாதனுவசியம் என்று உணர்க.

அந்தணன் தீயவனிடம் பொருளைப் பெறுவானெனில் கழுதையாகப் பிறக்கின்ருன். பதினைந்து ஆண்டுகள் கழுதையாக இருந்து பின்னர் காளைமாடாகப் பிறப்பான். ஏழு ஆண்டுகள் காளைமாடாக இடர்களை நுகர்ந்து பிரம்ம ராக்ஷஸாகப் பிறந்து மூன்று மாதங்கள் வாழ்ந்து திரும்பவும் அந்தணனுகப் பிறப்பான்.

குருவின் மனைவியைத் தீண்டியவன் ஓநாயாகவும் புலியாகவும் கழுதையாகவும் முறையே மூன்று பிறவிகளை யெடுத்துப் பிறகு மனிதனுகப் பிறப்பான்.

தாய் தந்தையரை ஆதரிக்காதவன் கழுதையாகப் பிறந்து பத்து ஆண்டுகள் துன்பத்தை யநுபவித்து முதலையாகப் பிறப்பான். தாய் தந்தையரை வைதவன் நாகணவாய்ப் பறவையாகப் பிறப்பான். தாய் தந்தையரை அடித்தவன் ஆமையாகப் பிறப்பான். பத்தாண்டுகட்குப் பின் முள்ளம்பன்றியாகப் பிறந்து மூன்று ஆண்டுகள் துயரமுற்றுப் பாம்பாகப் பிறந்து ஆறுமாதம் வாழ்ந்து பிறகு மனிதனுகப் பிறப்பான். தானியங்களைத் திருடியவன் பெருச்சாளியாகப் பிறப்பான். நம்பிக்கைத் துரோகஞ் செய்தவன் மீனுகவும் மானுகவும் பிறப்பான். பிறர் மனைவியை மருவுகின்றவன் நாய் நரி கழுகுகளாகப் பிறப்பான்.

---

*1. போகவசியம்—இது சுவர்க்கத்தில் புண்ணியத்தை நுகர்வது (பூதசார தநு)

2. கர்மவசியம்—பூமியில் கலப்புக் கர்மங்களை நுகர்வது (பூத பரிணும தநு)

3. நரகில் துன்பத்தை நுகர்வது (பூத மாதநு)

நன்றி மறந்தவன் இறந்து நமன் உலகம் போய் கோபமுள்ள இயமதூதர்களால் கடுமையாக அடிபடுவான். தடி உலக்கை கத்தி இவைகளால் தண்டிக்கப்படுவான். கொதிக்கும் மணலில் சொருகப் படுவான். பிறகு புழுவாய்ப் பிறப்பான். இவ்வாறு பாவங்களைச் செய்கின்றவர்கள் விலங்குகளாகவும் பறவைகளாகவும் பாம்பாகவும் பலப்பல பிறப்புக்களை யெடுத்து வேதனை யடைகின்றார்கள்.

பாவங்களைச் செய்தவர்கள், செய்த பாவத்தை நினைந்து வருந்து வதாலும், செய்த பாவங்களைப் பிறர் அறியக் கூறுவதாலும் பாவத் தின் வலிமை குறையும். வருந்தினவன் திருந்துவான்.

தானமுந் தவமும் முத்தியுலகிற்கு வாயில்கள் ஆகும். என்ன தானத்திலும் சிறந்தது அன்னதானம். அன்னத்தைத் தந்தவன் எல்லா நலன்களையும் பெறுவான்'' என்று இன்னும் பல அறங்களை உபதேசித்து, தருமரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு வியாழ பகவான் மறைந்தார்.

கொல்லாமையின் சிறப்பு

தருமர் ''தருமங்களில் சிறந்தது எது? கொல்லாமையே சிறந்தது என்று ஆன்றோர் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் யாகங்களிலும் சிராத் தத்திலும் கொலை மாமிசத்தைப் பயன்படுத்துவதாக நூல்கள் கூறு கின்றன. இது எனக்கு மிகுந்த சந்தேகத்தை உண்டாக்குகின்றது. இதனை நீர் விளக்கிக் கூறவேண்டும்'' என்று வினவினார்.

பீஷ்மர் ''பாண்டவனே! எல்லா அறங்களிலும் மிகவுயர்ந்தது கொல்லாமைதான். அஹிம்சையானது நினையாமை, சொல்லாமை, உண்ணாமை, கொல்லாமை என்ற நான்கு பாதங்களுடன் நிற்கின் றது, யானையின் அடியில் மற்றப் பிராணிகளின் அடிகள் அடங்குமாப் போல், எல்லா அறங்களும் அஹிம்சையில் அடங்கிவிடுகின்றன.

மாம்ஸ என்ற சொல்லின் பொருளைக் கூறுகின்றேன் கேள். மாம்-என்னை; ஸ-அவன் என்று பொருள், என்னை இம்சிக்கின்ற அவன் மறு பிறப்பில் என்னால் இம்சிக்கப்படுவான் என்பது இதன் கருத்து ஆகும். எல்லா உயிர்களும் பல காலம் வாழவே விரும்புகின்றன. தன் உடம்பு கொழுப்பதற்காக, இன்னொரு உடம்பை அறுத்துத் தின்பது பெரிய கொடுமை. புலால் உண்பவர்கள் புலையர்கள் ஆகின்றார்கள். முத்தி உலகிற்குத் திறவுகோல் கொல் லாமையே யாகும். சிறந்த ஞானிகள் புலால் உண்பதை அடியோடு வெறுக்கின்றார்கள். ஆயிரம் ஆயிரம் யாகங்களைச் செய்தவன் புலால் உண்ணாதவன் அடையும் பதவியைப் பெறுகின்றானில்லை. யாகங்களி லும் சிராத்தத்திலும் கொலையும் மாமிசமும் பயன்படுத்துமாறு

நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் அதனால் வரும் பயன் சுவர்க்கந்தான். அது அழிவது. ஆதலால் இது சிறந்த அறம் ஆகாது.

கொல்லாமை சிறந்த அறம்; கொல்லாமையே சத்தியம்; கொல்லாமையே தவம். புலால் உண்பவன் இருப்பதனால் அதனை விற்கின்றவன் இருக்கின்றான். ஒரு உயிரைக் கொல்லுகின்ற போது அந்த உயிர்கள் எவ்வாறு துடிக்கின்றன என்பதை உற்றுப்பார். ஆடு கோழி இவைகளைக் கொன்றவன், அவைகளின் உடம்பில் உள்ள ரோமங்கள் எத்தனை யுளவோ அத்தனை ஆண்டுகள் நரகில் அழுந்தி அல்லல் படுவான், புலால் உண்பவனுடைய உள்ளம் கொடுமையானது. புலால் உணவு தமோகுணத்தை உண்டாக்குகின்றது. மனிதனுடைய பல் தட்டையானது. ஆதலால் மனிதன் தானியங்களையே உண்ணத் தகுந்தவன். புலால் உண்ணாதவன் துன்பங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுபடுகின்றான். நூறு ஆண்டுகள் தவஞ் செய்வதும் புலால் உண்ணா திருப்பதும் சமம் என அறிக. புலால் உண்ணுகின்றவன் பல நோய்களை யடைந்து துன்பப்படுவான். ஆதலால் உயிர்க் கொலை பெரிய பாவமாகும். கொலையும் புலையும் கொடுமையின் சிகரங்கள். கொல்லாதவனையும், புலால் உண்ணாதவனையும் பெரியோர்கள் கொண்டாடுகின்றார்கள். எல்லா வுயிர்களும் நீண்டகாலம் வாழவேண்டும் என்றே விரும்புகின்றன; மரணத்தைக் கண்டு நடுங்குகின்றன. இதைப்பற்றி முன் நடந்த ஒரு கதையை நீ தெரிந்துகொள்.

புழுவின் கதை

வண்டிப்பாதையில் வேகமாகச் செல்லும் புழுவை வியாச முனிவர் பார்த்தார். அவர் கருணையுடன் "புழுவே! நீ மிகுந்த பயத்துடன் வேகமாகப் போகின்ற காரணம் யாது?" என்று கேட்டார்.

புழு "முனிவர் பெருமானே! வண்டிகளின் பெரிய ஓசை கேட்கின்றது. சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டு எருதுகள் சுமைவண்டியை இழுத்து வருவதை யுணர்கின்றேன். வண்டியின் அடியில் அகப்பட்டு நான் இறந்து போவேன். இறப்பை யாரும் விரும்புவதில்லை. ஆதலால் நான் வேகமாகப் போகின்றேன்" என்று சொல்லிற்று.

வியாசர் "புழுவே! உனக்கு என்ன சுகம் இருக்கின்றது? நீ இருந்து என்ன காரியம் செய்யப் போகின்றாய்? உனக்கு மரணமே சுகம் எனக் கருதுகின்றேன்" என்றார்.

புழு "தபோதனரே! புழுவாகிய எனக்கும் சிறிது சுகம் இருக்கின்றது. பிழைத்திருக்கவே விரும்புகின்றேன். மனிதர்களுக்கும் விலங்குகட்கும் எமக்கும் சுகத்திற்குரியவைகள் வேறு வேறாகப் பிரிந்திருக்கின்றன. மாதவரே! நான் முற்பிறப்பில் கொடியவனாகவும் லோபியாகவும் வட்டியினால் பொருள் ஈட்டுபவனாகவும் இருந்தேன். கடுஞ்சொற்களைக் கூறுகின்றவனாய், செல்வத்தை மறைவில் வைத்துக்

காத்தேன். எப்போதும் பிறருடைய பொருளை எடுத்துக் கொள்ளு வதில் ஊக்கமுள்ளவனுய் இருந்தேன். சுவையுள்ள உணவுகளை நானே தனித்து உண்டேன். வேலைக்காரர்களையும் விருந்தினரையும் பட்டினி போட்டேன். தேவ பூசையும் பிதிர்க் காரியங்களையும் செய்தே னில்லை. அன்னங்கேட்டவர்க்கு அன்னங் கொடுத்ததில்லை; கொடுத்த அன்னத்தையும் பிடுங்கிக் கொண்டேன். இரவில் என் வீட்டுக்குப் பாதுகாப்புக்காக வந்தவர்களை காரணமின்றி இடங்கொடாமல் விரட் டியடித்தேன். பிறருடைய செல்வத்தைக் கண்டு பொறுமைப்பட் டேன். பிறர் சுகமாக இருப்பதைக் கண்டு சூடாகப் பெருமூச்சுவிட் டேன். பிறருடைய சுகத்தைக் கெடுத்தேன். அதனுல் புழுவாகப் பிறந்தேன். இப்போது நான் செய்த குற்றங்களை நினைந்து வருந்து கின்றேன்.

வயது முதிர்ந்த என் தாயைப் பூசித்தேன். ஒரு அந்தணனையும் பூசித்தேன். ஒருமுறை என் வீட்டுக்கு வந்த அதிதி என்னுல் பூசிக்கப் பட்டான். இந்த நல்வினைப் பயனுய் எனக்கு முற்பிறப்பின் நினைவு என்னை விடாமல் இருக்கின்றது. அந்தப் புண்ணியத்தால்.சுகத்தை விரும்புகின்றேன்'' என்று கூறியது.

வியாச முனிவர் அந்தப் புழுவுக்குக் கருணை புரிந்தார். ''உனக் குப் படிப்படியாக மேல் பிறப்பு வந்து நல்லகதி கிடைக்கும்'' என்ருர். அப் புழு முள்ளம்பன்றி, உடும்பு, காட்டுப்பன்றி, மான், பறவை, மனிதன் என்ற பிறப்புக்களை யடைந்தது; அந்தப் பிறப்புக்கள் தோறும் வியாசரைத் தரிசித்து வந்தது. பிறகு அது அரசனுகப் பிறந்தது. அரசனுனபின், வியாசர் திருவடியில் வீழ்ந்து, அவருடைய பாதத்தைப் பற்றிக் கொண்டு கூறத் தொடங்கியது. ''அருந்தவப் பெருந்தகையே! புழுவாக இருந்த நான் இப்போது அரச குமாரனுகப் பிறந்திருக்கின்றேன். இது எனக்குப் பத்தாவது பிறப்பு. பொன் மாலை யணிந்த யானைமீது அவனி போற்றப் பவனி வருகின்றேன். காம்போஜ தேயத்துக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் உலாவுகின்றேன். உறவினருடனும் நண்பருடனும் உயர்ந்த உணவை உண்டு உவகை யுறுகின்றேன். சுவர்க்கம் போன்ற பொன்மாளிகையில் விலையுயர்ந்த சுகமான படுக்கையில் உறங்குகின்றேன். வந்திகளும் சூதர்களும் மாகதர்களும், இந்திரனை இமையவர் துதிப்பதுபோல் என்னைத் துதி செய்கின்ருர்கள். புழுவாகப் பிறந்து துன்புற்ற எனக்கு உமது அருளினுல் முற்பிறப்பின் நினைவு மாருமல் இருக்கின்றது. இப்போது நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? உத்தரவு செய்யும்'' என்று கூறி வணங்கியது.

வியாசர் புன்னகை புரிந்து, ''அரசனே! எல்லாச் செல்வங்களும் படைத்த நீ செல்வச் செருக்கினுல் மதிமயங்காது, தானமும் தருமமும் தவமும் செய். உனக்கு மறுபிறப்பு அந்தணனுகும் தன்மை யுண்டா

ரும்" என்று ஆசி கூறினர். அவன் அதுபடி பலப்பல தட்சிணை களுடன் கூடிய வேள்விகளைச் செய்தான். கால முடிவில் அந்தண ணுகப் பிறந்து தவம் செய்து நற்கதி பெற்றன்.

பெண்ணறம்

யுதிஷ்டிரர் "பிதாமகரே! பெண்ணறத்தைப் பற்றி உம்மிடம் கேட்க விரும்புகின்றேன்" என்றர்.

பீஷ்மர், "உத்தமனே! தேவருலகில் கேகயராஜனுடைய மகளாகிய சுமனை என்பவள், எல்லாந் தெரிந்தவளும் சிறந்த மனமுள்ளவளுமாகிய சாண்டிலி என்பவளைச் சந்தித்தாள். "அம்மா! நீ சந்திர ஒளியுடன் விளங்குகின்றய். நீ என்ன புண்ணியம் செய்து இங்கு வந்தாய்? குறைந்த தவமுள்ளவர்கட்கு இது கிட்டாது. ஆதலால் நீ செய்த நல்வினை யாது?" என்று கேட்டாள்.

மதுரமான சொற்களால் சாண்டிலி கூறலானுள். "அம்மா! நான் காவியுடை யுடுத்தும், மொட்டை யடித்துக் கொண்டும், சடை வளர்த்துக் கடுந்தவஞ் செய்தும் இந்தத் தேவருலகம் வரவில்லை. நான் பூவுலகில் கணவருடன் எப்போதும் இன்சொற்களைக் கூறினேன். கடுஞ்சொற்களைக் கூருது பயபக்தியுடன் ஒழுகினேன். மாமியார் மாமனருக்கு அடங்கி நடந்தேன். தெய்வ பூசை செய்தேன்; பித்ருக்களையும் பெரியோர்களையும் வழிபட்டேன். கோள் சொல்லப் போகேன். நிற்கத் தகாத இடத்தில் நிற்கமாட்டேன். கணவருக்கு வேண்டாததைத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்ததில்லை. தொழில் நிமித்தம் வெளியே சென்ற கணவர் வீட்டிற்கு வந்தபோது ஆசனமும் நீரும் தந்து உபசரிப்பேன். அவர் சாப்பிடாத உணவை நான் விரும்புவதில்லை. வீட்டைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொண்டேன். குழந்தையை இனிது வளர்த்து நல்ல வழிகளில் நடக்கச் செய்தேன். கருவுற்றிருந்த போது என் விருப்பத்தை விடுத்து கருவுக்கு நலந் தேடினேன். கணவரிடமும் குழந்தைகளிடமும் கோபிக்காமல் இருந்தேன். குழந்தைகளை ஒருபோதும் வைதேனில்லை. என் வீட்டில் தானியங்களும் சோற்றுப் பருக்கையும் சிந்தி இறைந்திருக்கமாட்டா. 'பசுக்களைப் பேணி வளர்த்தேன். அதிதிகளை ஆராதனை செய்தேன். கணவர் அயலூர் போயிருக்கும்போது நான் அலங்கரித்துக் கொள்ள மாட்டேன். மையிட்டுப் பூச்சூடிக் கொள்ளமாட்டேன். சுகமே தூங்குகின்ற கணவரை எழுப்பமாட்டேன். நோயுற்றபோது கணவருக்கு அருகில் இருந்து பரம ஜாக்கிரதையாக உபசாரஞ் செய்தேன். இரகசியங்களை வெளிப்படுத்த மாட்டேன், ஊர்க்கதைகளை உழக்கில் அளக்க மாட்டேன். பிறருடைய குற்றங்குறைகளைப் பேசிப் பொழுது போக்கமாட்டேன். இந்த நெறியில் நின்ற ஒருத்தி அருந்ததிபோல் சுவர்க்கத்தில் பூசிக்கப்படுவாள்" என்று கூறி சாண்டிலி அப்போதே மறைந்தாள்" என்றர்.

(தொடரும்)

முருகா

செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார்

புலவர் ந. ரா. முருகவேள், M. A., M. O. L.,

ஆசிரியர் 'திருக்கோயில்'

தில்லைவாழ் அந்தணரே முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லையதாம் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
ஒல்லை அவர் புராணகதை உலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார் அடிபோற்றி !

தமிழகம் கவிதைகளுக்கும், கவிஞர்களுக்கும் மிகவும் புகழ் பெற்றது. வாழையடி வாழையாகத் தமிழகத்தில் தொன்று தொட்டுத் தோன்றியருளியுள்ள சிறந்த பெருங்கவிஞர்களின் வரிசையில், சேக்கிழார் பெருமானுக்குத் தனிப்பெரும் சிறப்பிடம் உண்டு.

இங்கிலாந்து நாட்டின் வாழ்க்கை நெறிப்பண்பாடுகளை விளக்க வல்ல மாபெருங் கவிஞர்களாக ஷேக்ஸ்பியர், மில்ட்டன் என்னும் இருவரும் பெரிதும் போற்றி மதிக்கப் பெறுதல் போல (1), நமது தமிழகத்தின் உயர்வற உயர்ந்த சிறந்த நாகரீகப் பண்பாட்டு நெறி முறை நலங்களை விளக்கும் இணையற்ற இரு பேரிலக்கியங்களை இயற்றியருளியவர்கள், திருவள்ளுவரும் சேக்கிழாருமேயாவர் எனலாம்.

திருவள்ளுவர் மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழும் நெறிமுறைகளை வகுத்துப் போந்தார். சேக்கிழார் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து காட்டிய மாட்சிமை மிக்க சான்றோர்களின் அருள் வரலாறுகளை விவரித்துரைத் தருளினர். திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் வாழ்க்கைக்கு "இலக்கணம்" என்றால், சேக்கிழார் பெருமானின் திருத்தொண்டர் புராணம், அவ் விலக்கணத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்கின்ற "இலக்கியம்" எனலாம்.

'தண்டமிழின் மேலாந் தரம்' எனப் போற்றத்தக்க தலைசிறந்த தமிழ் இலக்கியங்களின் வரிசையில், சேக்கிழார் அருளிய திருத் தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரியபுராணம், முதன்மையும் சிறப் பும் மிக்கதாகத் திகழ்கின்றது.

தமிழக வரலாற்றிலும், தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும், சமய தத்துவ நூல்களிலும், பெரியபுராணம் பெரிதும் போற்றத்தகுந்த சிறப்பும் முதன்மையும் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. "கலைமலி பெரும் புலவர் கைகுவிக்கவும், கலைக்கன்னி நின்று ஏவல் கேட்கவும்"

தெய்வப் புலவர் சேக்கிழார் பெருமானல், பெரியபுராணம் என்னும் தெய்விகப் பெருங்காப்பியம் பாடப்பெற்றது. அதனைத் "தமிழ் நாட்டு வரலாற்றுப் புராணம்" என்று ஆராய்ச்சியில் வல்ல அறிஞர் பெருமக்கள் போற்றி வருகின்றனர். தமிழ் நாட்டிலுள்ள நூற்றுக் கணக்கான கோயில்களின் தொன்மையும் சிறப்பும் வரலாறும் ஆகிய வற்றை அறிவதற்குப் பெரியபுராணமே சிறந்த துணைசெய்ய வல்ல தாகும். தமிழ் மக்களின் வரலாறு நாகரீகம் பண்பாடு சமயவாழ்வு ஒழுகலாறு முதலிய அனைத்தையும் ஆராய்ந்து அறிவதற்குச் சேக்கிழார் இயற்றியருளிய பெரியபுராணம், ஒரு பெருங் கலைக் கருவூல மாக மிளிர்கின்றது.

'பாம்பின்கால் பாம்பறியும்' என்பது பழமொழி. ஒரு பெருங் கவிஞருக்கே மற்றொரு பெருங் கவிஞரின் மாட்சிமை விளங்கும். பெரும் புலவரும் கவிஞரேறும் ஆகிய திருவாவடுதுறை ஆதீன மகா வித்துவான் திரு. மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள், பெரியபுராணம் பாடியருளிய ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெருமானின் அளவற்ற பல திறப் பெருமைகளை, மிகவும் நயந்து வியந்து போற்றிப் புகழ்ந்து, பின்வரு மாறு பாராட்டிப் பாடியிருத்தல் காணலாம்.

ஒப்பரிய தொண்டர்தம் அருமையும் பெருமையும் உவக்குமவ
ரவர்செய்கையும்
உவமையில் லாச்செய்கை நுட்பமுந் திட்பமும் உம்பர்கோன்
அருள்தட்பமும்
தப்பரிய செந்தமிழ்த் தொடைநடையும் அடையும் தவாப்பொரு
ளணிச்சிறப்பும்
தமிழ்மறை அடங்குபல மந்தணமும் வெள்ளிடைத் தவிரும்பெற்
பெனவிளங்க,
வெப்பரிய முழுமதிக் குடைநிழற் றனபாயன் மேயவவை யகம்நயந்து
வியந்துமெய்ப் பாட்டினெடு பாராட்டி மகிழ, மேன் மேல்விரித்
தருளியபிரான்
செப்பரிய குன்றையம் பதியருள் மொழித்தேவ! செங்கீரை யாடியருளே!
திருத்தொண்டை நன்னாட்டு வேளாளர் குலதிலக! செங்கீரை
யாடியருளே!

புண்ணிய முதலே! பொங்கொளி மணியே! பொய்யாப் பெருவாழ்வே!
பொள்ளலில் முத்தே! கள்ளமில் வித்தே! புரையில் சுவைப்பாகே!
நண்ணிய அமுதே! மண்ணியன் மதியே! தமிழ்நா வலரேறே!
சத்துவ நிதியே! பொத்திய மலநோய் சாடு பெரும்பகையே!
எண்ணிய வன்ப ருளத்தமு தூற இனிக்கும் நறுந்தேனே!
என்றும் பத்தி ரசங்கனி கனியே! எந்நா ளினும்எங்கட்கு
அண்ணிய பொருளே! ஆய்பவர் தெருளே! ஆடுக செங்கீரை!
ஆரருள் ஆகர! சேவையர் காவல! ஆடுக செங்கீரை!

சொல்லும் பொருளும் நனிசிறப்பச், சுருங்கச் சொல்லல் முதலாய,
தோட்டி அமைய, அமங்கலமாம் சொற்கள் புணரா தறக்களைந்து,
வெல்லுந் தகைய முரண்காட்டி, விலக்குவிலக, விதிதழுவி,
விரும்பும்மூல இலக்கியமே வேறு காதென் றுலகேத்த,
அல்லும் பகலும் அம்பலவர் அருள்தற் காயஅரும் பணிசெய்து,
அருள்பெற் றுய்ந்த அடியார்தம் அருமை பெருமை பாராட்டிக்
கல்லுங் கரையக் கவிபாடுங் கனிவாய் முத்தந் தருகவே !
கனகக் குன்றை அனக ! செழுங் கனிவாய் முத்தந் தருகவே !

நிலஞ்சார் தெய்வக் கற்பகமே ! நிமல ஞான வாரிதியே !
நீடுஞ் சைவப் பெருவாழ்வே ! நிலவா நின்ற குணக்குன்றே !
வலஞ்சார் பெருநா வலரேறே ! மாறு அருட்சிந் தாமணியே !
மதிப்பார் மதியுள் எழுஞ்சுடரே ! வாழ்த்துவார்தம் பெரும்பேறே !
புலஞ்சார் பத்தி விளைநிலமே! போக்கு வரவில் பூரணமே !
புத்திக் கினிக்குஞ் சுவையமுதே ! போற்றி யினிமேல் ஒருதாயார்
கலஞ்சார் முலைப்பால் அருந்தாத கனிவாய் முத்தந் தருகவே !
கனகக் குன்றை அளக ! செழுங் கனிவாய் முத்தந் தருகவே !

தாங்கும் வளவன் அனபாயன் றன்கண் மணியாய், அவன்அமைச்சர்
தங்கள் சூளா மணியாய் உத் தமச்சோ ழப்பல் லவன்எனும்பேர்
ஓங்கும் படிகொள் விண்மணியாய், உவக்கும் அடியார் சரித்திரம்முற்
றுரைசெய் தருள்சிந் தாமணியாய், உயர்வு பூணில் இளம்பருவ
வாங்கும் பிறைநன் னுதலார்செய் வண்டல் சிதைக்க வேண்டுவதோ ?
வாழைக் குருத்து மதிதடுப்போய், மாரன் குடைக்கோர் காம்பாகித்
தேங்குந் திருத்தண் டகநாடா ! சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே !
செல்வஞ் செருக்கு குன்றையருட் செல்வா ! சிற்றில் சிதையேலே !

பிதிருந் தரம்அற இன்பால் அளவிப், பிழிசுவை மதுவிரவிப்,
பிறங்கிய புல்ல கண்டம் நீறீஇச், சுவை பெறுகண் டுங்கூட்டி,
எதிரும் பொருளில் பலாக்கனி மாங்கனி யிவைவா ழைக்கனிமுன்
இயையும் முழுக்கனி முந்திரி கைக்கனி இவ்விர தமும்நாட்டி,
அதிருங் கடலமிர் தமும்உள் ளூறுத்தி, அவாங்குழல் வீணையிசை
அத்தனை யும்புக வைத்துச் சிவமணம் அகலாதே கமழ,
முதிரும் அருட் கவி பாடிய புலவன் ! முழக்குக சிறுபறையே !
முழுமணி மாடக் குன்றத் தூரன் ! முழக்குக சிறுபறையே !

அத்தி தருங்கவி என்மரும், நன்று அறைகுதிர் அம்மட்டோ,
அவாவிய புத்தி தருங்கவி என்மரும், அதுமட் டோ,இன்னுஞ்
சித்தி தருங்கவி என்மரும், எல்லாத் தீர்த்தங் களுமுறுமா
செய்யாச் சுத்தி தருங்கவி என்மரும், செப்பிய அம்மட்டோ,

பத்தி தருங்கவி என்மரும், ஆகிப் பாரிற் புலவரெலாம்
பல்லாறு ஓதுபு பாராட் டக், கதி பற்றிய பல்லோர்க்கு
முத்தி தருங்கவி பாடிய புலவா ! முழக்குக சிறுபறையே !
முழுமணி மாடக் குன்றத் தூ ரன் ! முழக்குக சிறுபறையே !

என்றெல்லாம் பற்பல வகைகளிற் புகழ்ந்து போற்றித் துதித்து வணங்குதற்கு உரியவராகத் திகழ்பவர், நமது சேக்கிழார் பெருமான் !

இத்தகைய ஞானப் பெருவித்தகராகிய சேக்கிழார் பெருமான், சென்னைக்குத் தெற்கில், பூந்தண்மலி (2)க்கு அருகில் உள்ள குன்றத்தூர் என்னும் தலத்தில் தோன்றியவராவர். பழமையானதொரு முருகன் கோயிலைக் கொண்டுள்ள சிறிய குன்று ஒன்று இருப்பதனுல், இவ்வூருக்குக் குன்றத்தூர் எனப் பெயர் அமைந்தது. "ஜெயங் கொண்ட சோழமண்டலத்துப் புலியூர்க்கோட்டத்துக் குன்றத்தூர் நாட்டுக் குன்றத்தூர்" என்று சேக்கிழார் புராணம் பாடிய உமாபதி சிவம் இவ்வூரைப் புகழ்ந்துள்ளார். 64 கிராமங்களுக்குப் பாசன வசதியளிக்கும் செம்பெரும்பாக்கம் (3) ஏரி, குன்றத்தூர்க்குள்ளேயே அமைந்து விளங்குவதனுல் நீர்வளம் நிலவளம் குடிவளம் முதலியவற்றில் சிறப்புற்றோங்கி, அவருடைய புகழுரை இன்றும் பொய்யாமல் மெய்யாகவே குன்றத்தூர் செல்வவளம் மலிந்து சிறந்து விளங்கி வருகின்றது.

திருநீற்றின் வெள்ளொளியாலும், சிவநாம முழக்கப் பேரொலியாலும், தேவர்களும் அமுது (விருந்து) உண்ண விரும்பி வந்து நெருங்கி உறைவதனுலும், அரம்பைகள் (வாழைத் தோட்டங்கள்) தோன்றி வளர்வதனுலும், நாகேசர் (நாகேசுவரப் பெருமான்; ஆதி சேடனுகிய நாகத்தின்மீது பள்ளிகொள்ளும் திருமால்) வீற்றிருப்பதனுலும், திருமகள் விரும்பி வாழ்வதனுலும்; சுண்ணம் தீட்டிய வெண்மைமிக்க மாடமாளிகைகளின் மேல் மேகங்கள் படிந்திருத்தல், திருமால் பள்ளி கொண்டிருத்தலைப் போன்றிருத்தலாலும், குன்றத்தூர் திருப்பாற்கடல் போன்று விளங்குகின்றது.

---

(1) 'பூந்தண்மலி' என்பதே திருத்தமான பெயர். 'பூக்கள் நிறைந்த குளிர்ச்சி மிக்க ஊர்' என்பது பொருள். இதனைப் 'பூந்தமல்லி' 'பூவிருந்த மல்லி' 'பூவை' என்று வழங்குதல் பிழை.

(3) பாக்கம்—செம்பாக்கம், பெரும்பாக்கம்-செம்பெரும் பாக்கம் என்று ஊர்களின் பெயர்கள் அமையும். 'செம்பெரும் பாக்கம் ஏரி' எனற்பாலது. 'செம்பரம்பாக்கம்' என இந் நாளில் மருவி வழங்கி வருகின்றது.

குன்றத்தூரில் வெண்மையான வயிரங்களினுலும், கருநீல மணிக ளினுலும், சிவந்த பவளங்களினுலும், மாடமாளிகைகள் கட்டப்பெற் றுள்ளன. அவைகள் முறையே, திருப்பாற்கடலைப் கடைவதற்கு முன்னரும், கடைந்த பின்னரும் காஞ்சீபுரம் அடைந்து சிவபிரானை வழிபட்டு அருள்பெற்றபோதும், வெண்ணிறமும், கருநிறமும், பவள நிறமும் அடைந்து விளங்கிய திருமாலின் திருவுருவங்களை ஒத்துள்ளன என்று புலவர்கள் புகழும்படி திகழ்கின்றன.

குன்றத்தூரில் பல சிறந்த திருமடங்கள் உள்ளன. அவற்றில் இடையருது எப்பொழுதும் சோறு மணக்கும் விருந்துகள் நிகழும்; அங்கு வாழும் மக்களின் உள்ளங்களிலே எல்லாம் கள்ளம் கவடு இன்றித் தூய்மையே மணக்கும்; அவர்கள் அணியும் ஆடைகளில் எல்லாம் பொற்சரிகைகள் விளங்கும்; அவர்களின் தோள்களில் அழகிய பூமாலைகள் மணக்கும்; அங்கு வயல்களில் வளம் மிகுந்து, சேறும் நறுமணம் கமழும்; வீடுகளிலெல்லாம் செல்வம் கொழிக்கும்; மேடைகளில் இனிய தென்றல் வீசும்; அங்குள்ளவர்கள் பாடும் செய் யுள்களில் தெய்வீகத் தன்மை மிளிரும்; அனைவரின் நெற்றியிலும் திருநீறு ஒளிவீசும்; அங்குள்ளார் அடியாரை அமுது செய்விக்கும் கறி களில் நெய்யின் நறுமணமே கமழும்; வேள்விக் குண்டங்களில் இடை யருமல் எரியோம்பல் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்; தெருக்களிலெல் லாம் மக்கள் ஒருவரோடொருவர் நேசம் பாராட்டிப் பழகி மகிழ் வார்கள்; அங்கு எந்நாளும் பற்பல சிறந்த திருவிழாக்கள் நடை பெற்றுக் கொண்டே இருக்கும்.

நண்பால் எவரும் உறத்தரிக்கும் நலங்கூர் நீற்றின் வெள்ளொளியால்,
நாவால் எவரும் அரமுழக்கம் நாளும் செயவாம் பேரொலியால்,
எண்பாற் புலவர் அமுதுகொளற் கெந்த இடத்தும் நெருக்குதலால்,
ஏர்சால் அரம்பை எழுதலினுல் இயல்நா கேசன் வைகுதலால்,
கண்பாற் கரிதோய் திருமடந்தை காமுற் றிடலால், மாளிகைமேற்
கருமால் கிடந்து கண்டுயிலுங் காட்சித் திறனுல், பொங்கியெழுந்
தண்பாற் கடல்நேர் குன்றத்தூர்த் தலைவா ! தாலோ தாலேலோ !
சகலா கமபண் டிததெய்வச் சைவா ! தாலோ தாலேலோ !

முரிவில் வயிரங் கால்யாத்த முழுமா ளிகைபாற், கடல்கடையா
முன்னந் திருமால் உருவொத்து முயங்கும் எனவும்; அதற்கருகே
பிரிவில் கருநீ லங்குயிற்று பெருமா ளிகை, அக் கடல்கடைந்த
பின்னர் அன்னுன் உருவொத்துப் பிறங்கும் எனவும் அதற்கருகே
எரிவில் லிடுசெந் துகிர்மாட எயில்சூழ் காஞ்சி அடைந்தன்னுன்
எய்தும் உருவொத் தஃதென்றும் ; எந்நா வலரும் கொண்டாடச்
சரிவில் வளஞ்சால் குன்றத்தூர்த் தலைவா ! தாலோ தாலேலோ !
சகலா கமபண் டிததெய்வச் சைவா ! தாலோ தாலேலோ !

சோறு மணக்கும் மடங்களெலாம்; தூய்மை மணக்கும் சிந்தையெலாம்;
சுவணம் மணக்கு ஆடையெலாம்; தொங்கல் மணக்கும் தோள்களெலாம்;

சேறு மணக்குங் கழனியெலாம்; செல்வம் மணக்கும் மாடமெலாம்;
தென்றல் மணக்கும் மேடையெலாம்; தெய்வம் மணக்கும் செய்யுளெலாம்;

நீறு மணக்கும் நெற்றியெலாம்; நெய்யே மணக்கும் கறிகளெலாம்;
நெருப்பு மணக்குங் குண்டமெலாம்; நேயம் மணக்கும் வீதியெலாம்;
சாறு மணக்குங் குன்றத்தூர்த் தலைவா! தாலோ தாலேலோ!
சகலா கமபண் டிததெய்வச் சைவா! தாலோ தாலேலோ!

எனக் குன்றத்தூரின் சிறப்புக்களை வியந்து வியந்து, மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், பலவகைகளில் புகழ்ந்து பாடியிருத்தல் படித்து மகிழ்ந்து போற்றற்பாலது.

சேக்கிழாரின் தந்தையார் பெயர் வெள்ளியங்கிரி முதலியார் என்றும், தாயார் பெயர் அழகாம்பிகை என்றும் செவிவழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன. சேக்கிழாரின் இயற்பெயர் (பிள்ளைத் திருநாமம்), அருள்மொழித்தேவர் என்று சேக்கிழார் புராணம் பாடிய உமாபதி சிவம் குறிப்பிடுகின்றார். 'அருள்மொழி' என்பது முதலாம் இராசராச சோழனுக்கு (கி. பி. 985—1014) உரிய பெயர் என்று கல்வெட்டுக்களால் அறிகின்றோம். பண்டைக் காலத்தில் தம் அரசரிடத்து அன்பு கொண்ட மக்கள், தம்முடைய பிள்ளைகளுக்குத் தமது அரசனின் பெயரை வைத்து வழங்குதல் மரபு. இராசராச சோழன் சிவ பக்தியிற் சிறந்து விளங்கியதனால், சேக்கிழாரின் தந்தையார் அவ்வரசனின் பெயராகிய 'அருள்மொழித் தேவர்' என்பதனைத் தம் மைந்தனுக்குச் சூட்டி வழங்கினராதல் வேண்டும். தில்லை அம்பல வாணரால் 'உலகெலாம்' என்னும் அருள்மொழி எடுத்துக் கொடுக்கப் பெறும்பேறு வாய்ந்த சேக்கிழார் பெருமானுக்கு, அருள்மொழித் தேவர் என்னும் பெயர் அமைந்தது, மிக்க சிறப்பும் பொருத்தமுமே யாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. அருள்மொழித் தேவருக்கு, 'இராம தேவன்' என்றும் ஓர் இயற்பெயர் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

திருமழபாடிச் சிவாலயத்திலுள்ள ஒரு சாசனத்தில், "ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துக் குன்றத்தூர் நாட்டுக் குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழான் மாதேவடிகள் ராமதேவனான உத்தம சோழப் பல்லவ அரையன்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் இராமதேவர் என்பதும், சேக்கிழாருக்கு ஓர் இயற்பெயராகும் என்று தெரிகின்றது.

முற்காலத்தில் தொண்டை மண்டலத்தில், மணலிற்கோட்டம் மேலூர்க்கோட்டம் புலியூர்க்கோட்டம் ஆகியவற்றில், வேளாண்

குலப் பெருமக்கள் சேக்கிழார் என்னும் மரபு அல்லது குடியைச் சேர்ந்தவராக விளங்கினர்.

பாலாறு வளஞ்சுரந்து நல்க மல்கும்
    பாளைவிரி மணங்கமழ்பூஞ் சோலை தோறும்
காலாறு கோலி இசை பாட நீடும்
    களிமயில்நின் றுடும்இயல் தொண்டை நாட்டுள்
நாலாறு கோட்டத்துப் புலியூர்க் கோட்டம்
    நன்றிபுனை குன்றைவள நாட்டு மிக்க
சேலாறு கின்றவயற் குன்றத் தூரில்
    சேக்கிழார் திருமரபு சிறந்த தன்றே !

என வரும் சேக்கிழார் புராணப்பாடலால் இவ்வுண்மை தெளியலாம். சேக்கிழார் குடியில் பிறந்து, அதன் சிறப்பு உலகமக்கள் அனைவருக்கும் விளங்கி நிலைபெறுமாறு செய்தமையால், அருள்மொழித் தேவருக்குச் 'சேக்கிழார்' என்றே சிறப்புப் பெயர் வழங்குவதாயிற்று.

'சே' என்னும் சொல் எருது அல்லது காளைமாட்டைக் குறிக்கும். 'கிழார்' என்பதற்கு உரியவர் என்பது பொருள். எருதைக் கொடியாகவும் ஊர்தியாகவும் உடையவர் என்னும் பொருளில், சேக்கிழார் என்பது சிவபெருமானைக் குறிக்கும். 'சே உயரும் திண்கொடி யான்' எனத் திருஞானசம்பந்தர் பாடியிருத்தல் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். இனி இவ்வாறு இல்லாமல், வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆரணி வட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊருக்குச் சேவூர் என்பது பெயர் என்றும், சேவூருக்குத் தலைமையும் உரிமையும் உடையவர் என்னும் பொருளில் அமைந்த சேவூர்க் கிழார் என்னும் பெயரே, சேக்கிழார் என மருவி வழங்குகின்றது என்றும் சிலர் கூறுவர்.

சேக்கிழார் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் (கி. பி. 1135-1150) காலத்தவர். அவனுல் 'உத்தமசோழப் பல்லவ அரையர்' என்னும் சிறப்பியற் பட்டம் வழங்கப்பெற்றவர். சோழப் பேரரசில் தலைமை முதலமைச்சராக விளங்கியவர். அந்நிலையில் கும்பகோணத்திற்கு அருகிலுள்ள திருநாகேசுவரத்தில் தங்கி வாழ்ந்து, அங்கிருந்த நாகேசுவரப் பெருமானை நாடோறும் வழிபட்டு வந்தார். இரண்டாம் குலோத்துங்கன் என்னும் அநபாய சோழனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, அறுபால்மும்மை நாயன்மார்கள் ஆகிய சிவனடியார்களின் வரலாற்றை, இரண்டு காண்டங்களாகவும், பதின்மூன்று சருக்கங்களாகவும் வகுத்து, 4253 திருவித்தங்களால், சேக்கிழாரடிகள் திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரியபுராணம் பாடியருளினுர்.

கருங்கடலைக் கைகளால் நீந்தலாம்; கடற்கரைகளில் உள்ள நொய்ம்மணலை எண்ணி அளவிடலாம்; கடலில் எழுந்து பொங்கி

வரும் அலைகளை ஒன்று இரண்டு என்று தொகுத்துக் கணக்கிட்டுவிட லாம்; கடலில் வாழ்கின்ற மீனினங்களையும் எண்ணிவிட முடியும்; வானத்திலுள்ள விண்மீன்களையும் அளவிட்டுக் கூறிவிடலாம்; ஆனால் சிவனடியார்களின் வரலாற்றையும் பெருமையினையும் ஆராய்ந் தளந்து கூறுவது, நம் சேக்கிழார் ஒருவர்க்கு மட்டும் எளியதாக இயலுமேயன்றி, ஏனைய தேவர்களுக்கெல்லாம்கூட அரிய செயலே யாகும்.

கருங்கடலைக் கைநீத்துக் கொளஎளிது முந்நீர்க்
கடற்கரையின் நொய்மணலை எண்ணிஅள விடலாம்
பெருங்கடல்மேல் வருந்திரையை ஒன்றிரண்டென் றெண்ணிப்
பிரித்தெழுதிக் கடைஇலக்கம் பிரித்துவிட லாகும்
தருங்கடலில் மீனைஅள விடலாகும் வானத்
தாரகையை அளவிடலாம் சங்கரன்தாள் தமது
சிரங்கொள்திருத் தொண்டர்புரா ணத்தைஅள விடநம்
சேக்கிழார்க் கெளிதலது தேவர்க்கும் அரிதே!

சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணம் பாடிய சிறப்பை வியந்து, மேகங்கள் மின்மழை பொழிந்தன; தேவர்கள் பூமழை பொழிந்தனர்; புலவர்களெல்லோரும் மகிழும்படி சேக்கிழார் சொன்மழை பொழிந் தார்; ஏழைகளின் வறுமை ஒழியும்படி குலோத்துங்க சோழவேந்தன் பொன்மழை பொழிந்தான். பெரியபுராண வரலாறுகளைக் கேட்டு, நெஞ்சம் நெக்குருக அன்பர்கள் அனைவரும் கண்மழை பொழிந் தார்கள்.

சேக்கிழார் பெருமானுக்கு, வடமொழியில் ஆதிகாவியம் எனப் படும் இராமாயண கதை பாடிய வான்மீகி முனிவரும் ஒப்பல்லர்; ஐந்தாம் வேதம் எனப்படும் மகாபாரதம் இயற்றிய வியாசமுனிவரும் ஒப்பல்லர்; ஆயிரம் நாக்குடைய ஆதிசேடனும் ஒப்பல்லர்; பொதிய மலையில் வாழும் தமிழ் முனிவர் ஆகிய அகத்திய முனிவரும் ஒப்பல்லர் என்று கூறி, அறிஞர்கள் அனைவரும் வியந்து புகழ்ந்தார்கள்.

கலைமகள், தான் வீற்றிருக்கின்ற வெண்டாமரை மலரை மறந் தனள்; சங்ககாலப் புலவர்கள் இயற்றிய சுவைமிக்க பாடல்களை மறந்தனள்; தமது உறைவிடமாகிய பிரமனின் நாவை மறந்தனள்; பொதிய மலையில் வாழும் புண்ணிய முனிவரும் கலைத்தலைவரும் ஆகிய அகத்தியரை மறந்தனள்; சேக்கிழார் பெருந்தகையின் நாவிலேயே குடி கொண்டு உறைகின்றாள்.

மின்மழை பெய்தது மேக ஒழுங்குகள் ;
விண்ணவர் கற்பக விரைசேர்பூ
நன்மழை பெய்தனர், சேவையர் காவலர்
நாவல ரின்பிற நாவாரச்

சொன்மழை பெய்தனர்; இரவலர் மிடிகெட
அள்ளி முகந்தெதிர் சோழேசன்
பொன்மழை பெய்தனன்; உருகிய நெஞ்சொடு
கண்மழை அன்பர் பொழிந்தார்கள்.

மதுரஇ ராமா யணகதை உரைசெய்த
வான்மிக பகவனும் ஒப்பல்ல;
விதிவழி பாரதம் உரைசெய்து கரைசெய்த
வேதவியாதனும் ஒப்பல்ல;
சிதைவற ஆயிர நாவுடன் அறிவுள
சேடவி சேடனும் ஒப்பல்ல!
பொதிய மலைக்குறு முனிவனும் ஒப்பல!
புகழ்புனை குன்றை முனிக்(கு) என்பார்

பூவை மறந்தனள்; வெண்டா மரைமயில்
புகல்தரு சங்கப் புலவோர்சொல்
பாவை மறந்தனள்; தேச சுபாடித
பயனை மறந்தனள்; பதுமத்தோன்
நாவை மறந்தனள்; பொதிய மலைத்தலை
நண்ணிய புண்ணிய முனிவனெனும்
கோவை மறந்தனள், சேவையர் காவல
னூர் திருநாவிற் குடிகொண்டாள்.

சிதம்பரம் சபாநாயகர் கோயிலிலுள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் ஒரு சித்திரைத் திருவாதிரை நாளில் அரங்கேற்றத் தொடங்கி, மறு சித்திரைத் திருவாதிரை நாளில் அரங்கேற்றி முடித்தார். அப்பொழுது குலோத்துங்கசோழன் அவருக்குத் 'தொண்டர்சீர் பரவவார்' என்னும் சிறந்த பட்டம் வழங்கி, ஞானமுடி சூட்டிப் பணிந்து வணங்கினர்.

சேக்கிழார்க்குத் தம்பியார் ஒருவர் இருந்தார். பாலறுவாயர் (திருஞானசம்பந்தரின் பெயர்களுள் ஒன்று) என்பது அவருக்குப் பெயர். அவர் நாகப்பட்டினத்திலுள்ள 'திருநாகைக்காரோணம்' என்னும் சிவபிரான் கோயிலுக்குப் பல திருப்பணிகள் இயற்றி வந்தார். குலோத்துங்கசோழன், பாலறுவாயரை அழைத்து, சேக்கிழாரின் அமைச்சுரிமைப் பதவியினை ஏற்றுத் தமக்கு உதவி புரியுமாறு வேண்டிக்கொண்டான். 'தொண்டை மண்டலம் நின்றுகாத்த பெருமான்' என்ற பட்டத்தினை அவருக்கு வழங்கி மகிழ்ந்தான். அவர் குன்றத்தூரில் ஒரு சிறந்த திருக்குளம் எடுப்பித்தார். அஃது இன்றும் 'பாலறுவாயர் திருக்குளம்' என்னும் பெயருடன் விளங்கி வருகின்றது.

இங்ஙனம் பெருஞ் சிறப்புற்று விளங்கிய சேக்கிழார் பெருமான், தாம் தோன்றியருளிய தொண்டை நாட்டுப் புலியூர்க்கோட்டத்துக் குன்றத்தூரில், தாம் வழிபட்டு வந்த சோழ நாட்டுத் தென்திரு நாகேசுவரத்தின் நினைவாகச் சிறந்ததொரு புதிய கோயிலை அமைத் தருளினர். அக்கோயிலுக்கு வடதிருநாகேசுவரம் எனப் பெயரிட்டு, அக்கோயிலில் பூசைகள் விழாக்கள் முதலியன நன்கினிது நடைபெறு வதற்குரிய அறக்கட்டளைகள் பலவும் நிறுவியருளினர்.

தம்பதிகுன் றத்தூ ரில் மடவ ளாகம்
தானாக்கித் திருக்கோயில் தாபித் தங்கண்
செம்பியர்கோன் தருநாகேச் சுரம்போலீதும்
திருநாகேச் சுரமெனவே திருப்பேர் சாற்றி
அம்புவியில் அங்காங்க வைப வங்கட்
கானபரி கலந்திருநாள் பூசை கற்பித்(து)
இம்பர்புகழ் வளவன்அர சுரிமைச் செங்கோல்
இமசேது பரியந்தம் இயற்று நாளில்.

குன்றத்தூரின்கண் கந்தழீசுவரர், வாலீசுவரர், நாதாந்தேசு வரர், திருவூரகப்பெருமான் ஆகியோருக்குரிய வேறு கோயில்கள் சில பழமையாக இருப்பினும் சேக்கிழார் அமைத்தருளிய வடதிருநாகேசு வரம் என்னும் அழகிய இக்கோயிலே அவை அனைத்திற்கும் மேலாகச் சிறப்புற்று விளங்கி வருகிறது. பிற கோயில்களில் முறையே இரண்டு, மூன்று, ஐந்து கல்வெட்டுக்கள் இருக்க, இதனில் மட்டும் 45 கல்வெட் டுக்கள் இருக்கின்றன. இஃது ஒன்றே இக்கோயிலின் சிறப்பைச் செவ்வனே உணர்த்தும்.

ஊரின் நடுவண் அழகுற அமைத்துள்ள இக்கோயிலைச் சுற்றிலும், பண்டைக் காலத்திலேயே பல தெருக்கள் இருந்தன. கோயில் திரு மடவளாகத்தைச் சேர்ந்த அவற்றில், செங்குந்தர் என்னும் சிவநெறி மரபினர் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களை நெசவுத் தொழில் புரியும் 'கைக்கோள முதலியார்கள்' என்றும், இவர்கள் தம்முடைய தறி ஒவ்வொன்றிற்கும் நான்கு பணம் வீதம் கோயிலுக்கு வரி அல்லது நன்கொடை வழங்கி வந்துள்ளனர் என்றும் கல்வெட்டுக்கள் கூறு கின்றன. அதற்கு ஏற்ப இன்றும் இக்கோயிலைச் சுற்றிலும், கோயி லுக்கு எதிரிலும் நெசவுத்தொழில் புரிந்து வரும் கைக்கோள முதலி யார்கள் ஆகிய செங்குந்தர் குலப் பெருமக்களே மிகுதியாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களின் மேற்பார்வையிலேயே வடதிருநாகேசு வரம் கோயில், செங்குந்தர் விநாயகர்கோயில், வேம்புலியம்மன் கோயில், ஊர் எல்லைக்காவல் தெய்வமாகிய பொன்னியம்மன் கோயில், ஆகியவைகள் இருந்து வருகின்றன.

குன்றத்தூர் வடதிருநாகேசுவர சுவாமி கோயிலிலுள், சேக்கிழார் பெருமானுக்குத் தனிக் கோயில் உள்ளது. ஆண்டுதோறும் வைகாசி மாதத்தில் சேக்கிழார் விழா, பத்து நாட்கள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. இந்நாளில் குன்றத்தூர், திருநாகேசுவரம் எனவும், நத்தம் எனவும் இரண்டு பகுதிகளாகத் தனித்தனியே இருந்து வருகிறது. நத்தம் என்னும் பகுதியில், சேக்கிழார் தோன்றிய இல்லமே ஒரு சிறிய சிறந்த கோயிலாக்கி வழிபடப்பெற்று விளங்கி வருகின்றது. சேக்கிழாருக்காகக் கட்டப்பெற்ற கோயில் நத்தம் என்னும் பகுதியிலும், சேக்கிழார் பெருமானே கட்டிய கோயில் வட திருநாகேசுவரம் என்னும் பகுதியிலும் அமைந்து விளங்கி வருவது பெரு மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

சேக்கிழார் பெருமான், தாமே தம் வழிபடு கடவுளின் பொருட்டு எடுப்பித்த குன்றத்தூர் வடதிருநாகேசுவரத் திருக்கோயிலில், மூன்றும் குலோத்துங்க சோழன் (கி. பி. *1178—1215*), மூன்றும் இராசராசசோழன் (கி. பி. *1216—1246*), மூன்றும் இராசேந்திர சோழன் (கி. பி. *1246—1271*), முதலாம் சடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் (கி. பி. *1251—1271*), முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன்(கி.பி. *1268—1311*), முதலாம் அரிவரராயர் இரண்டாம் தேவமகாராயன் (கி. பி. *1422—1432*), மல்லிகார்ச்சுன மகாராயர் (கி. பி. *1432—1450*), கிருஷ்ண தேவராயர் (கி. பி. *1509—1529*), சீரங்க தேவராயர் (கி. பி. *1572—1585*) முதலிய அரசர்கள் பலரின் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. அதனுல் அக்கோயிலின் பழமையையும் பெருமையையும் யாவரும் உணரலாம்.

தூக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
வாக்கி னுற்சொல்ல வல்ல பிரான்எங்கள்
பாக்கி யப்பய னுப்பதி குன்றைவாழ்
சேக்கி ழார் அடி சென்னி இருத்துவாம்.

(மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்)

சிறுகதை

(V. ஞானம்பிகை)

முருகன் குடிகொண்டு இருக்கும் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்ருகிய திருவாவினன்குடி என்னும் பகுதியில் பழனியப்பன் என்ற வணிகன் வாழ்ந்து வந்தான். அவனுக்கு மனைவியாக வாய்த்தவள் அன்பும், பண்பும், நல்லொழுக்கமும் ஆண்டவன் இடத்தில் பக்தியும் உடையவள். தன்னுல் முடிந்த அளவு பிறருக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டும் என்று நினைப்பாள்; கணவனைத் தெய்வமாக நினைத்து தினமும் அவர் காலை தொட்டுக் கும்பிட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக்கொள்வாள்.

பழனியில் வாழும் முருகனையே தன் குலதெய்வமாக வணங்குவாள். சதா சர்வகாலமும் முருகனையே நினைத்து உருகுவாள். செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் காலையில் நீராடி, திருவெண்ணீறும், குங்குமமுந் தரித்துக்கொண்டு சிறு கூடையில் பழம், பால், தேங்காய்' வெற்றிலைப் பாக்கு, ஊதுபத்தி, பூ, கற்பூரம் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு கந்தர்சஷ்டி கவசம் என்ற மந்திர நூலைப் பாராயணம் செய்துகொண்டே மலை ஏறுவாள். திருக்கோயிலை அடைந்ததும் அர்ச்சகரிடம் என் அப்பன் முருகனுக்கு பாலில் அபிஷேகம் செய்து அர்ச்சனையும் செய்யுங்கள் என்று கேட்பாள். முருகனுடைய அருட்பெருங் கருணையை எண்ணுந்தோறும் அவளுடைய உள்ளம் உருகியது. கண்ணீர் பெருகியது. வினை கருகியது.

அர்ச்சனை முடிந்ததும் முருகனை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாமல் துடிப்பாள். அப்பொழுது அர்ச்சகரே நான் முருகனிடமே பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேன் என்னை இந்த கற்பக் கிருகத்திலேயே விட்டுப் பூட்டிச் சென்று விடுங்கள் என்று சொல்லலாம் என்று நினைப்பாள். உடனே அஞ்ஞானமாகிய மாயை வந்து மறைத்துக் கொள்ளும். கணவன், குழந்தை இவர்கள் ஞாபகம் வந்துவிடும். கணவன் நாம் எண்ணியதை காதில் கேட்டால் பைத்தியக்காரியாக இருக்கிருயே என்று திட்டுவார் என்று மனதை அடக்கிக்கொண்டு கன்றை இழந்த தாயைப்போல் முருகனை விட்டுப் பிரிய மனம் இல்லாமல் துடிதுடித்துக் கொண்டு மலையை விட்டு இறங்குவாள்.

அங்கு வழியில் இருக்கும் கூன், குருடு, செவிடு, முடம் முதலிய அங்கப் பழுதானவர்கள், தொழுநோய் வந்து துடிப்பவர்கள் இவர்களைப் பார்த்துக் கண்ணீர் விடுவாள். "முருகா! இவர்கள் என்ன பாவம் செய்தவர்களாக இருந்தாலும் நீ இருக்கும் இடத்தில் இருந்தால் அப்பாவங்கள் நீங்கும் என்பார்களே! ஏன் இவர்களுக்கு இந்த துயரத்தைக் கொடுக்கிருய்? உன் விளையாட்டில் இதுவும் ஒன்ரு, உழைத்து உண்ண முடியாதவர்களாய், பசிக்கும், குளிருக்கும் வாடி வருந்துகின்ருர்களே! இவர்களின் துயரம் போக அருள் செய்" என்று வேண்டிக் கொண்டே தன்னிடம் உள்ள சில்லரையை அவர்களுக்குப் போடுவாள்.

பழம், தேங்காய் இவைகளை அங்கு இருக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஆளுக்குக் கொஞ்சமாகக் கொடுப்பாள். அவர்கள் புசிப்பதைப் பார்த்து சந்தோஷம் அடைவாள். பின்புதான் வீடுபோய்ச் சேருவாள். கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிகள் எல்லாம் அவர் கேட்பதற்கு முன்பே செய்துவிடுவாள். கைகட்டி வாய்பொத்தி வேலைக்காரியைப்போல் என்ன கட்டளை இடுவாரோ என்று எதிர் பார்ப்பாள், அவர் முகம் வாடாமல் பார்த்துக் கொள்வாள். அவர்கள் இருவரும் கண்ணும், இமையும் எப்படி ஒன்றை ஒன்று பிரியாதோ அப்படி வாழ்ந்து வந்தார்கள். இதைப் பக்கத்து வீட்டில் இருந்த ஒரு வணிகன் பார்த்துப் பொருமைப்பட்டான். ஏன் இவர்கள் சண்டையே பிடிப்பதில்லை? இருவரும் புதுமணத் தம்பதிகள் போல் எப்பொழுதும் சந்தோஷமாகவே இருக்கிறார்களே என்று எப்பொழுதும் அவர்களின் மேலேயே ஒரு கண்ணாக இருந்தான். ஏதாவது காரணம் கிடைத்தால் இவர்களை நாம் விடக்கூடாது என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு இருந்தான்;

அவன் பெரும் பணம் படைத்தவன். ஊருக்கு அதிகாரியும்கூட. ஒருநாள் பழனியப்பன் வியாபாரம் செய்ய வெளியூர் சென்றிருந்தான். அங்கு வியாபாரம் செய்ய பக்கத்து வீட்டுக்காரனும் சென்று இருந்தான்; பழனியப்பன் முருகனுடைய நினைவாகவே இன்று என்ன பிச்சை இடுவாயோ முருகா என வேண்டிக்கொண்டு வியாபாரம் செய்தான். நியாயமாக வியாபாரம் செய்தான். குறைந்த லாபத்திற்கே பொருள்களை விற்றான். தினமும் அவன் கடையில் அதிகமாக விற்கும்; லாபமும் தேவைக்கு அதிகமாகவே கிடைக்கும். இப்பணத்தில் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு உணவுக்காகவும், உடைக்காகவும் தன்னால் முடிந்த அளவு மாதம் கொஞ்சம் பணம் கணவனும் மனைவியும் செலவழிப்பார்கள். முருகன் தனக்கு இட்ட கட்டளைகள் இவைகள் என்று இருவரும் நினைப்பார்கள். இவைகளைப் பார்க்கப் பார்க்க இன்னும் பக்கத்து வீட்டுக்காரனுக்குக் கோபம். ஆஆ நம்மிடம் இவ்வளவு பணம் இருக்கிறது. ஆட்கள் பலம் இருக்கிறது. இருந்தும் கணவனும், மனைவியும் இன்னது வேண்டும் உன் உதவி எங்களுக்குத் தேவை. கொஞ்சம் செய்து கொடு என்று கேட்பதில்லையே ! எப்படியாவது இவர்களை நாம் வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தான். பொருமை அதிகமாக வளர்ந்துவிட்டது.

ஒரு நாள் பழனியப்பனிடம் பலாத்காரமாகச் சண்டைக்கு வந்துவிட்டான். நீ செய்யும் வியாபாரம் சரியில்லை. குறைந்த லாபத்திற்கு விற்கக்கூடாது என்று செல்லி அவனுடைய ஆட்களைக் கூட்டிக்கொண்டு அடிப்பதற்கே வந்துவிட்டான். நான் உன்னை ரோட்டில் இழுத்துப் போட்டு அடிக்கப் போகிறேன். நான் அடித்தால் உன்னை ஏன் அடித்தாய் என்று யார் கேட்கிறார்கள் பார்க்கலாம் என்று சொல்லி பலாத்காரமாக வீட்டில் இருந்த பழநியப்பனை வெளியில் இழுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டான் அடிப்பதற்கு. உடனே அவனுடைய ஆட்களைப் பார்த்து "டோய் நீங்கள் எல்லோரும் போய் அவன் மனைவியாகிய ஞானம்பிகையை வெளியில் இழுத்துக்கொண்டு வாருங்கள். நாம் ரோட்டில் ஏலம் போடலாம். நம்மை ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்று யார் கேட்கிறார்கள் ? பார்க்கலாம்"

என்று சொன்னான். அப்பொழுது அவன் துடித்த துடிப்பிற்கு அளவே இல்லை. "முருகா! உன்னை நம்பியவருக்கு இக்கதிதானா? யார் வருவார்கள்? யார் வருவார்கள்? என்று எப்பொழுது அவன் கேட்டானோ அப்பொழுதே நீதான் எங்களுக்கு துணை வரவேண்டும் என்று பொருள்!" என்று அழுது கொண்டே கோவிலுக்குச் சென்றாள். முருகனிடம் சென்று அப்படியே விழுந்து புரண்டு புரண்டு கோவில் என்றும் பாராமல் தரையில் விழுந்த மீனைப்போல் துடிதுடித்து அழுதாள். உடனே ஆக்ரோஷமாக 'முருகா ! நான் உன்னையே வணங்குவது உண்மையானால் எப்பொழுது என்னை அவன் ஏலம் போடுகிறேன் என்று சொன்னானோ அவன் இன்னும் இவ்வுலகில் உயிர் வாழ வேண்டுமா? கூடாது. இன்னும் ஒரு திங்களுக்குள் அவன் உயிரை நீதான் வாங்கவேண்டும். இல்லையேல் நான் உன்னை வணங்கமாட்டேன்" என்று ஒரே கணம்தான் நினைத்து இருப்பாள். உடனே "முருகா அவன் இறக்கக் கூடாது. கண் குருடாகவோ அல்லது ஊமையாகவோ இல்லை நொண்டியாகவோ செய்யவேண்டும். அவன் செய்த பிழையை அவனே நினைந்து நினைந்து வருந்த வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தாள்.

ஞானம்பிகை காலையில் குளித்தவுடன் கதிரவனை வணங்கிவிட்டு தான் சாப்பிடுவாள். சண்டை நடந்த அன்று சரியாக உச்சி நேரம் 12 மணி. "கதிரவனே! நான் உன்னை தினமும் பூசிப்பது உண்மையானால் நீ அவனைத் தண்டிக்க வேண்டும். அதுவும் ஒரு திங்களுக்குள். இல்லையேல் நான் உன்னை வணங்கமாட்டேன்" என்று சபதம் செய்து கொண்டாள்.

என்ன ஆச்சரியம்! நன்றாகத்தான் சண்டைக்கு வந்தான். சண்டை பிடித்து, மூன்றாம் நாள் குளிரும், சுரமும் வந்தது. டாக்டர் விட்டில் வந்து ஊசி, மருந்து கொடுத்தார். ஒன்றும் பயன் தரவில்லை. 'அரசன் அன்றே கொல்வான்; தெய்வம் நின்று கொல்லும்' என்ற பெரியோர்கள் பழமொழியைப் போல் தெய்வம் நின்று கொன்று விட்டது. ஐந்தாம் நாள் இறந்துவிட்டான்.

ஊரே அதிசயம் அடைந்தது. 'இப்படியும் நடக்குமா' என்று கற்பும், ஆண்டவன் இடம் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும் வைத்திருக்கும் அவளைப் பார்த்து ஏலம் போடுகிறேன் என்று கூப்பிட்டானே அது நடக்குமா? ஆண்டவனிடமே சவால் விட்டான்! அது நடக்குமா என்று எல்லோரும் அவனைத் திட்டினார்கள். ஞானம்பிகையும், பழனியப்பனும் அவன் இறந்ததைப் பார்த்துக் கதறினார்கள். "ஆண்டவா ! ஏன் என் மனதில் அவன் இறக்கவேண்டும் என்று உன்னிடம் வேண்டும்படி செய்தாய். நான் தெரியாமல் கேட்ட வரத்தைக் கொடுத்துவிட்டாயே அநியாயமாக ஒரு குடும்பம் அழிந்தது. முருகா இனிமேல் என் மனதில் நல்லவைகளையே நினைக்கும்படி செய். நல்லதையே செய்யும்படி செய். எதிரிக்கும் தீங்கு நினைக்காமல் இருக்கும்படி செய்" என்று தினமும் வேண்டுவாள். கணவனும், மனைவியும் முருகனின் நினைவாகவே நெடுங்காலம் வாழ்ந்தார்கள்.

எமது வெளியீடுகள்

1.	கந்தரலங்காரம் (விரிவுரையுடன்)	ரூ.	3-50
2.	திருப்புகழ்த் திரட்டு	ரூ.	1-50
3.	திருப்புகழ் விரிவுரை—முதல் தொகுதி (விநாயகர்) பாடல்களும் (முதற்படைவீடு திருப்பரங்குன்றப் பாடல்களும்)	ரூ.	2-50
4.	திருப்புகழ் விரிவுரை—இரண்டாம் தொகுதி (இரண்டாம் படைவீடு—திருச்செந்தூர்	ரூ.	5-00
5.	திருப்புகழ் விரிவுரை—ஐந்தாம் தொகுதி (குன்றுதோருடல் முதல்பாகம்)	ரூ.	5-00
6.	திருப்புகழ் விரிவுரை—ஆறும் தொகுதி (குன்றுதோருடல் இரண்டாவது பகுதியும் பழமுதிர் சோலையும்)	ரூ.	5-00
7.	திருப்புகழ் விரிவுரை—ஏழாவது தொகுதி பஞ்சபூதத் தலங்கள்—1. காஞ்சிபுரம், திருவானைக்கா.	ரூ.	4-00
8.	மகாபாரதம், வியாசபாரதச் சுருக்கம் (வசனம்) வில்லிபுத்தூரார் பாடல்களுடன் கூடியது	ரூ.	5-00
9.	கட்டுரைக் கனிகள்	ரூ.	3-50
10.	திருவகுப்பு (மூலம் மட்டும்) கந்தரந்தாதி (உரையுடன்)	ரூ.	1-50

திருப்புகழமிர்தம் காரியாலயம்
89, சிங்கண்ண செட்டித் தெரு,
சிந்தாதிரிப் பேட்டை, சென்னை-2.

திருப்புகழமிர்தம் : போன்: 20278

Registered with the Registrar of Newspapers
for India under No. R. N. 1109/57.

Edited by Sri KIRUPANANDAVARI & Published by M. Madusoodana Sivam, 89, Singanna Chetty Street, Madras-2. Printed by K. M. John at Jeevan Press, 8, Tittrappa Mudali St., Triplicane, Madras-5.